DIARI DE SESSIONS
DEL
PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

Número 59 | I Legislatura | Any 1986

Presidència
de l'Exm. Sr. Antoni Cirerol i Thomás

Sessió celebrada dia 16 d'Abril de l'any 1986
a les 17 hores
Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

I.—Preguntes:

1) *R.G.E. núm. 608/86, presentada pel Diputat Sr. Joaquim Vivó Cortès, amb la formulació següent: «Quins criteris ha seguit la Conselleria de Turisme per subvencionar el Foment de Turisme de Menorca, durant l'any 1986?»*
2) *R.G.E. núm. 610/86, presentada pel Diputat Sr. Joan March Noguera, amb la formulació següent: «Per què no ha contestat la Conselleria de Sanitat i Seguretat Social les preguntes referents a les despeses efectuades per posar en marxa les Unitats Sanitàries Locals?»*
3) *R.G.E. núm. 616/86, presentada pel Diputat Sr. Tirs Pons Pons, amb la formulació següent: «Quan pensa el Govern de la CA de les Illes Balears pagar els deutes contrets per la Conselleria de Cultura els anys 84 i 85?»*
4) *R.G.E. núm. 620/86, presentada pel Diputat Sr. Ramon Orfila Pons, amb la formulació següent: «Com pensa resoldre el Govern la contradicció que representa el fet que s'estiguin venent lliurement arts de caça, la utilització de les quals està prohibida? És el cas de les anomenades «Xarxa Japonesa» i les «lloses».*
5) *R.G.E. núm. 609/86, presentada pel Diputat Sr. Joaquim Vivó Cortès, amb la formulació següent: «Per què la Comunitat Autònoma no va assistir a la Fira «Alimentària 86» en el Pavelló Autonòmic, representant els nostres productes?*

6) *R.G.E. núm. 611/86, presentada pel Diputat Sr. Joan March Noguera, amb la formulació següent: «Per què no ha contestat la Conselleria de Sanitat a les preguntes d'aquest Diputat relacionades amb la comercialització de begudes alcohòliques?»*

7) *R.G.E. núm. 621/86, presentada pel Diputat Sr. Ramon Orfila Pons, amb la formulació següent: «Quin criteri ha seguit el Govern a l'hora de determinar la composició dels Consells Insulars de Caça?»*

8) *R.G.E. núm. 613/86, presentada pel Diputat Sr. Enric Ribas Marí, amb la formulació següent: ««Quines mesures pensa prendre el Govern per tal que l'escut anticonstitucional que presideix la Guarderia de la Junta Provincial de Protecció de Menors a Eivissa, sigui retirat o substituït, algun dia, per l'escut constitucional?»*

9) *R.G.E. núm. 612/86, presentada pel Diputat Sr. Joan March Noguera, amb la formulació següent: «En què basa la Conselleria la seva confiança amb la Societat «El Patriarca» a l'enviar 21 toxicòmans a les seves institucions?»*

10) *R.G.E. núm. 614/86, presentada pel Diputat Sr. Joan March Noguera, amb la formulació següent: «Per què no ha contestat la Conselleria de Sanitat les preguntes d'aquest Diputat relacionades amb el futur de l'Hospital Joan March?»*

11) *R.G.E. núm. 615/86, presentada pel Diputat Sr. Joan March Noguera, amb la formulació següent: «Per què dos anys després de l'aprovació pel Ple del Parlament de la necessitat de constituir una xarxa interinstitucional del tractament de les toxicomanies, encara no s'ha constituït?»*

12) *R.G.E. núm. 617/86, presentada pel Diputat Sr. Joan March Noguera, amb la formulació següent: «Per què no funciona encara la Granja Terapèutica de SES SITJOLES, si el conveni amb el Bisbat es va firmar el 26 de novembre?»*

13) *R.G.E. núm. 618/86, presentada pel Diputat Sr. Joan March Noguera, amb la formulació següent: «Què pensa fer la Conselleria de Sanitat entorn a l'aplicació de la sanció executiva imposada pel Ministeri de Sanitat i Consum a l'ATS del cos d'APD de Valldemossa?»*

14) *R.G.E. núm. 619/86, presentada pel Diputat Sr. Joan March Noguera, amb la formulació següent: «Per què no ha contestat la Conselleria de Sanitat les preguntes formulades per aquest Diputat, referides al compliment de les resolucions entorn a la importació clandestina de carn?»*

II.—Debat de les esmenes a la totalitat presentades pels Grups Parlamentaris Regionalista de les Illes (R.G.E. núm. 546/86) i Socialista (R.G.E. núm. 549/86) al PROJECTE DE LLEI ELECTORAL (R.G.E. núm. 499/86).

III.—Proposicions No de Llei:

1) *R.G.E. núm. 528/86, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a l'Institut d'Estudis Avançats del Consell Superior d'Investigacions Científiques.*

2) *R.G.E. núm. 532/86, presentada pel Grup Parlamentari Esquerra Nacionalista-PSM, relativa al Projecte de Llei Electoral al Parlament Europeu.*

3) *R.G.E. núm. 533/86, presentada pel Grup Parlamentari Esquerra Nacionalista-PSM, relativa a la utilització preferent de la llengua catalana a les convocatòries electorals.*

4) *R.G.E. núm. 534/86, presentada pel Grup Parlamentari Esquerra Nacionalista-PSM, relativa a la creació d'una Ponència per a l'elaboració de Llei de Boscs.*

EL SR. PRESIDENT:

Bones tardes. Comença la Sessió.

He d'informar la Cambra —un moment, Sr. Sebastià—, he d'informar la Cambra que, tenint en compte l'establert a l'article 25, paràgraf 2 del Reglament d'aquesta Cambra, ha estat format el Grup Parlamentari Mixt, del qual en té coneixement ja la Junta de Portaveus i hi ha donat també la seva conformitat. Per tant, a petició del Sr. Josep Maria Lafuente, aquest forma el Grup Parlamentari Mixt i intervendrà en el debat d'avui, com a grup de menor nombre de Diputats, com és lògic, en primer lloc, en el seu torn respectiu.

Dit això, don la paraula al Sr. Sebastià Serra Busquets.

EL SR. SERRA BUSQUETS:

Per una qüestió d'ordre. Voldríem que les Preguntes 620/86 i 621/86, presentades pel Diputat Ramon Orfila del Grup Parlamentari Esquerra Nacionalista-PSM, fossin postposades al següent Ple, reformulades, com diu el Reglament, i igualment la Proposició no de Llei 534/86, sobre Llei de Boscs, ja que el Diputat Orfila, juntament amb el Conseller d'Agricultura, Sr Simarro, són a un viatge oficial fora de les Illes.

EL SR. PRESIDENT:

Bé, Sr. Serra. Pel que fa a les Preguntes, si el Diputat no és aquí per defensar-les en el moment oportú, decau en el seu dret i les haurà de reproduir quan ho estimi pertinent. En canvi, pel que fa al punt 534, relatiu a la creació de la Ponència per a l'elaboració d'una Proposició de Llei de Boscs, Proposició no de Llei, he de demanar a la Cambra, em pareix que a l'empara de l'article 67, si dóna la conformitat per a l'alteració de l'Ordre del Dia.

Em permeten?

(Pausa)

Efectivament, el Ple de la Cambra ha de donar la conformitat per tal que es tregui de l'Ordre del Dia aquest punt. Per tant, deman a la Cambra, les Sres. i Srs. Diputats que estiguin conformes que quedi alterat l'Ordre del Dia, quedant exclòs aquest punt, es volen posar drets, per favor?

Queda aprovat per unanimitat.

I.—1)

Entram al punt relatiu a Preguntes. Tractarem la que va tenir entrada al Registre General de la Cambra amb el número 608, que formula el Diputat Sr. Joaquim Vivó i Cortès, que demana quins criteris ha seguit la Conselleria de Turisme per subvencionar el foment de turisme de Menorca, durant l'any 1986.

Té la paraula el Diputat Joaquim Vivó i Cortès.

EL SR. VIVÓ CORTÈS:

Gràcies, Sr. President. Sr. Conseller de Turisme, dia 6 de febrer hi va haver una reunió amb els fomenta de les Illes on es varen destinar 40 milions de pessetes al de Menorca, amb el compromís que abans de dia 15 de març hi hagués presentat els seus plans de promocions, ja que el Conseller considera els foments com a braços executors de la política promocional de cada illa, no creu que abans d'oferir qualsevol quantitat havia d'haver demanat els plans de promoció? I, quins criteris ha cregut convenients?

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Conseller, té vostè la paraula.

EL SR. CLADERA CLADERA:

Sr. President, Sres. i Srs. Diputats, Sr. Vivó. El pressupost de promoció de Turisme, si aquest Parlament l'aprova serà de 300 milions de pessetes, i el criteri, a causa que Balears no és un destí turístic, sinó que cadascuna de les Illes s'ha de promocionar individualment, no queda més remei que fer una distribució d'aquesta quantitat global a cadascuna de les Illes. Llavors, el criteri que s'ha seguit per a aquesta distribució, ha estat proporcional a l'oferta, però corregit, i d'aquí surt la xifra. Ara, això no vol dir que això obeeixi a cap pla presentat pel foment, aquí només hi ha un pla, que és el pla de la Conselleria de Turisme, és a dir, que l'únic que s'ha fet ha estat dir que dels 300 milions de pessetes se'n destinaran 40 a promocionar l'illa de Menorca, i que amb unes determinades actuacions el foment de Menorca els executarà, però no es lliuraran els 40 milions de pessetes al foment, igual que no es lliuraran als altres dos fomenta, sinó que es dividiran les accions d'acord amb el pla que contempla el presentat per la Conselleria de Turisme en aquest Parlament.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Diputat.

EL SR. VIVÓ CORTÈS:

Gràcies. Sr. Conseller, vostè tal vegada oblida que hi ha una delegació de competències al Consell Insular de Menorca que ralla de control i tutela dels fomenta, nosaltres creim que els doblers són públics, per tant, ens hagués agradat saber, al Consell, amb quins criteris es marcaven aquests 40 milions.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Conseller.

EL SR. CLADERA CLADERA:

Jo només som responsable davant aquesta Cambra dels 300 milions de pessetes, no som responsable davant ningú més.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller. Moltes gràcies, Sr. Diputat.

I.—2)

La Pregunta següent és la que formula el Diputat Sr. Joan March i Noguera.

EL SR. MARCH NOGUERA:

Per retirar la pregunta, ja que ja ha estat contestada.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Queda retirada aquesta Pregunta.

I.—3)

La següent és la que formula el Diputat Sr. Tirs Pons i Pons, que demana quan pensa el Govern de la Comunitat Autònoma de les Illes pagar els deutes contrets per la Conselleria de Cultura els anys 84 i 85.

Té la paraula el Sr. Tirs Pons.

EL SR. PONS PONS (TIRS):

Gràcies, Sr. President. És reiteratiu, a la darrera sessió que vam tenir, al darrer període de sessions, vam demanar a l'Honorable Conseller de Cultura per uns deutes que tenia contrets l'any 84, d'unes accions que s'havien produït, no ens han contestat, crec que mentre no es produeixi aquest pagament, és d'obligat compliment que insistentment es demani el mateix, per què és que no es paga. Que es pagui.

EL SR. PRESIDENT:

Pel Govern, contesta el Conseller d'Economia i Hisenda.

EL SR. SOLER CLADERA:

Dir al Sr. Tirs Pons que les obligacions contretes de les quals la Conselleria d'Economia i Hisenda té coneixement, per part de la Conselleria de Cultura a Menorca, durant l'any 84 i 85, estan totes pagades, excepte una relació que munta a uns 2 milions de pessetes, i que d'aquesta no s'ha pogut produir el pagament per part de la Tresoreria de la Comunitat Autònoma, perquè falta acreditació de la personalitat, generalment pot ser o bé el número del carnet d'identitat o bé el número d'identificació fiscal que, en aquests casos, no es pot produir el pagament fins que no es tenguin els requisits aquests. En aquests moments, estan en fase de requerir aquesta informació per poder procedir al pagament.

EL SR. PONS PONS (TIRS):

Moltes gràcies, Sr. Soler. Em sap greu que vostè hagi hagut de torejar aquest bou, perquè no és seu, però, bé, ja ho sap, com a bon torer, que de vegades li toca, quan la malatia d'un altre obliga al següent a contestar, el que és cert és que la gent que té pendent el cobrament de certs serveis a la Comunitat Autònoma de l'any 84, de març del 84, no pot entendre, després d'haver presentat dues vegades la documentació, que encara no hagi cobrat. I no li don la culpa a vostè, no li don, no la hi puc donar, però com a Conseller, com a membre del Govern, és co-responsable de

les irregularitats que succeeixen a qualsevol departament. Jo li pregaria que fes un esforç perquè el pròxim torn que hi hagi de sessions, aquest Diputat no els hagi de demanar una altra vegada quan pensen pagar els seus deutes. Açò és trist, açò no és bo per a la Comunitat Autònoma, açò no és bo per al missatge que tots, no solament vostès, hem de donar al poble de les Illes, de seriositat, d'eficàcia i que l'Autonomia no és solament una bandera o uns actes, sinó complir millor i donar resposta a les necessitats que tenen els ciutadans d'aquestes illes. Sr. Soler, faci un esforç.

EL SR. PRESIDENT:

Vol fer ús de la paraula el representant del Govern?

I.—4) (Pregunta retirada)

I.—5)

Passam a la Pregunta següent. 609 que la formula el Sr. Joaquim Vivó i Cortès i demana per què la Comunitat Autònoma no va assistir a la Fira Alimentària 86.

Té la paraula el Sr. Joaquim Vivó.

EL SR. VIVÓ CORTÈS:

Gràcies, Sr. President. Sr. Conseller de Comerç, quan es va debatre l'estat de la nostra Autonomia en aquest Parlament, entre d'altres, hi havia una resolució i deia que era de tot punt necessari la promoció dels nostres productes. Com és possible que, havent-hi un pavelló de les Comunitats Autònomes, Alimentària 86, vostès no hi participassin, tenint en compte que hi havia empreses interessades a participar-hi?

EL SR. PRESIDENT:

En nom del Govern, el Conseller d'Indústria i Comerç té la paraula.

EL SR. OLIVER MUT:

Sí, Sr. President. Sres. i Srs. Diputats. Crec o entenc, Sr. Vivó, que aquesta resolució del Parlament deia promocionar els productes de qualitat de les nostres illes, però dins el nostre territori, és a dir, dins les Illes. La manifestació darrera que vostè ha fet no és certa, les empreses interessades, com vostè diu, no estan interessades a anar a un pavelló conjunt, i l'explicació és molt senzilla, perquè les empreses d'alimentació que van a Alimentària són bàsicament d'alimentació, és lògic, són de formatges i de sobrassades; són empreses competidores i estan molt interessades a estar dins el seu pavelló, al pavelló que els correspon per l'article que vénen, i els interessa estar concretament en els passadissos on sempre estan i no estar a un pavelló no autonòmic, sinó a un recinte allà on hi ha els pavellons autonòmics que, a més, no els trobarien si anassin allà. Tenint en compte també que, si estan juntes, són empreses competidores, com ha dit, entre elles, i no els interessa de cap manera fer uns negocis l'una devora l'altra. L'afirmació que vostè ha fet, no és certa, em perdoni, perquè he entrat en contacte amb ells, i si fos en un altre aspecte en què, tal vegada sí que tendria una miqueta de raó només, que fos muntar un pavelló autonòmic, allà on aquestes empreses anassin com a mostrador, aquesta acció per si mateixa no ven. Nosaltres, a la Comunitat, hem de mirar aquelles accions i aquelles actuacions de política comercial que realment treguin una rendibilitat, la màxima rendibilitat, crec, en doblers públics, que nosaltres gastam. Aquesta acció, per ella mateixa no ven. Altra cosa seria una mica de propaganda, però vostè, crec, també, estic convençut que ho sap, que la propaganda, per ella mateixa, no ven, si no hi ha una acte de promoció. Aquestes són les raons bàsiques, li podria donar moltes més contestacions, però no em vull estendre sobre el cas.

Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Vol fer ús de la paraula, Sr. Diputat?

EL SR. VIVÓ CORTÈS:

Sí, gràcies. Per dir-li que les fonts d'informació que pugui tenir per dir si és ver o no és ver, jo els hi podria rebatre, perquè n'hi va haver que van venir a l'estant que va muntar el Consell Insular de Menorca, ja que la Comunitat Autònoma no es va dignar a contestar una carta, amb dos mesos endavant, per tant, les fonts crec que són més falses del que puguin pensar. Per altra banda, el que m'està explicant no és més que una pellícula demostrant que no hi ha política comercial en aquesta Comunitat.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Conseller.

EL SR. OLIVER MUT:

Aquí estam entrant ja dins el tema d'unes afirmacions d'un Diputat i d'un altre Diputat, en aquest cas, Conseller. Jo li puc dir que he entrat en contacte amb aquesta gent, ja hi vàrem entrar l'any passat, i tampoc no va ser factible, i aquest any tampoc no ho ha estat, però perquè ells no han volgut. Jo el que sí li dic, és que tenim uns criteris de política comercial i promocional molt clars, estam convençuts que aquesta actuació no ven per ella mateixa, i també li he dit que no tenim, almanco aquest Conseller que li parla, no té necessitat de cercar cap excusa per viatjar a Barcelona; en definitiva, Sr. Joaquim, li he de dir, francament, aquesta acció no ven, i estic disposat a demostrar-ho allà on sigui, que no tendrem nosaltres una política comercial clara, la tenim, que tal vegada sigui molt distinta de la que vostès apliquen al Consell Insular, ara em convenç molt més que aquesta és certa. No hem d'anar a discutir si la seva és encertada o la nostra ho és, sota aquest punt de vista, en aquest tema, no ens posarem d'acord.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller. Moltes gràcies, Sr. Diputat.

I.—6)

Passam a la Pregunta següent, que formula el Sr. Joan March.

EL SR. MARCH NOGUERA:

Retiram la pregunta per les mateixes raons que l'anterior, ja ha estat contestada.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies.

I.—7)

(Pregunta retirada).

I.—8)

Passam a la Pregunta 613, que formula el Sr. Enric Ribas i Marí, que demana quines mesures pensa

prendre el Govern per tal que l'escut anticonstitucional que presideix la guarderia de la Junta Provincial de Protecció de Menors a Eivissa sigui retirat o substituït.

Té la paraula el Sr. Enric Ribas i Marí.

EL SR. RIBAS MARÍ:

Sr. President, només per retirar la Pregunta, perquè l'han retirat, aquest escut ha estat retirat des de fa pocs dies, supòs que, per efectes de la pregunta que va ser feta, evidentment, fa bastants més dies que retirat l'escut. De totes formes, una vegada que ha estat retirat l'escut, ja no té raó de ser la Pregunta.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

A vostè.

Punt següent, pregunta que formula ...

Sí, el Sr. Conseller demana la paraula. Per qüestió d'ordre, perquè la Pregunta ha estat retirada, Sr. Jaume.

EL SR. LLOMPART SALVÀ:

Sí, si m'ho permet, Sr. President, moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

No li permet. Li dic que per qüestió d'ordre. Quina qüestió d'ordre em planteja, Sr. Conseller?

EL SR. LLOMPART SALVÀ:

Si, sí, per aquesta qüestió, sí.

(Rialles).

Sí, per allusions, perquè no ...

EL SR. PRESIDENT:

Ha retirat la pregunta, ja no demana res.

EL SR. LLOMPART SALVÀ:

Perdoni, President, si em permet. He demanat la paraula perquè s'han fet unes allusions que s'havia retirat l'escut com a conseqüència de la pregunta. I no és així. En fi, per això l'he demanada.

EL SR. PRESIDENT:

Doncs, aclareixi-ho; aclareixi-ho.

EL SR. LLOMPART SALVÀ:

Gràcies, Sr. President. Sres. i Srs. Diputats, Sr. Ribas. L'escut, sé que s'ha retirat, però no per haver-se formulat la pregunta, vostè sap que aquesta competència no la té la Comunitat Autònoma, no podia intervenir. I no la té per una cosa molt senzilla: això és una competència que vendrà d'acord amb l'article 16 de l'Estatut, i l'article 16 de l'Estatut, aquestes competències han de venir als cinc anys d'haver-se aprovat l'Estatut o amb una Llei Orgànica, Llei Orgànica que es va dur al Parlament, perquè hagués pogut tenir aquestes competències, i que al Parlament de Madrid no es va aprovar.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies per l'aclariment.

Passam a la Pregunta següent, que és la que formula ...

EL SR. RIBAS MARÍ:

Voldria que constàs en acta la meva protesta, perquè ha estat una intervenció, realment de rèplica, sense que jo hagués actuat, exposant la meva argumentació que, lògicament, si la pregunta no hagués estat retirada, l'hagués feta. I, evidentment, tenc argumentacions per suposar que sí, que la Comunitat Autònoma té la seva competència per fer retirar l'escut. Evidentment, aquest no és el moment, perquè la pregunta ha estat retirada, però consider que la intervenció del Sr. Conseller ha estat fora de lloc.

EL SR. PRESIDENT:

Que consti en acta.

I.—9)

I passam al punt següent.

Pregunta que formula el Sr. Joan March i Noguera: «En què basa la Conselleria la seva confiança amb la Societat «El Patriarca» en enviar 21 toxicòmans a les seves institucions?».

Té la paraula el Sr. Joan March.

EL SR. MARCH NOGUERA:

Sres. i Srs. Parlamentaris. La Conselleria de Sanitat i Seguretat Social de la nostra Comunitat, en el seu moment, pensava fer un conveni amb la Societat «El Patriarca» per enviar a rehabilitació a toxicòmans de la nostra Comunitat, fins i tot, per a aquest mateix tema es va comprar la finca de Ses Sitjoles, ja fa més d'un any i mig, i després, per a una sèrie de circumstàncies, circumstàncies públiques, en el sentit que es va posar en coneixement dels mitjans de comunicació, fins i tot, s'ha discutit aquest tema aquí, que la Societat «El Patriarca» estava en procés judicial a Barcelona, ha estat denunciada a diferents comunitats respecte de la no seguretat que els sistemes que s'estan usant en aquesta societat siguin els més idonis per al tractament dels toxicòmans ...

EL SR. PRESIDENT:

Silenci, per favor.

EL SR. MARCH NOGUERA:

... dels toxicòmans, sinó per la possible reinserció social d'aquests ciutadans que estan en tractament en aquestes entitats, perquè una de les coses que s'ha de fer a una granja no és tan sols rehabilitar-los, sinó reinserir-los socialment, i això és un problema, que s'ha vist que la gent que es tracta a «El Patriarca», després tenen dificultats de reinserció social. Atès que no s'ha fet aquí, no s'ha fet aquest conveni a nivell de la Comunitat Autònoma, però que la majoria de persones que necessiten rehabilitació, reinserció social, la Conselleria de Sanitat i Seguretat Social les envia, fora de la nostra Comunitat, però a unes Comunitats Terapèutiques regentades per «El Patriarca», voldrien saber amb quines coses, quines actuacions té per basar-se que s'està fent una actuació positiva per a aquests ciutadans de les nostres illes.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Conseller, en nom del Govern té la paraula. El Conseller de Sanitat.

EL SR. OLIVER CAPÓ:

Sí. Quan vàrem posar en marxa el nostre Centre de Coordinació i Diagnòstic, es comptava dins la nostra Comunitat, amb una Comunitat Terapèutica a Eivissa, que estava en període de remodelació, per tant, vàrem haver de cercar altres centres que cobrissin,

segons el nostre criteri, les necessitats de deshabituació dels pacients. Atesa la greu problemàtica d'aquests pacients, vàrem considerar que el model de les Comunitats de «El Patriarca» era vàlid per a aquests casos. Experiències d'altres països donen suport a la fórmula d'actuació d'entitats privades subvencionades com a vàlida. Doncs bé, aquesta experiència ha confirmat que aquesta associació compleix una opció terapèutica vàlida, els resultats de la qual, atesa la gran complexitat dels casos enviats, poden considerar-se adequats, sense perjudici que quan es compti amb Comunitats Terapèutiques adequades i suficients a les nostres illes, s'utilitzin aquestes al màxim. Cal significar, per últim, que els criteris terapèutics que es consideren pels tècnics qualificats de la Conselleria, al nostre entendre, entren dins el que és propi del seu recte exercici de la professió, cosa que, en tant que no es demostri la inadequació d'aquests tècnics, no haurien de ser qüestionats, i, com ja indicàrem al Sr. Diputat, en una ocasió anterior, aquests tècnics psiquiatres adopten a cada cas les opcions terapèutiques en base a diversos paràmetres, com són el tipus d'addicció, edat, temps d'addicció, quantitat de consum, situació física, etc., etc. Finalment, aquesta remissió de toxicòmans es fa amb altres Comunitats, com són les de l'Església Evangèlica, «Desafío Juvenil», «Nova Vida», «Ca'n Pep Xicu», etc.

EL SR. PRESIDENT:
Sr. Diputat.

EL SR. MARCH NOGUERA:
Concretament, els casos que s'han dut a «El Patriarca», crec que és el major nombre, molt per damunt dels altres, 21. M'agradaria saber si, evidentment, s'ha fet un conveni on sigui molt clara la relació de «El Patriarca» amb la Conselleria; segona, vostè a la seva resposta a una pregunta meva anterior fa referència que fan consultes telefòniques, no em pareix el millor sistema per comprovar si la rehabilitació, si la reinserció social dels ciutadans de les Illes que es troben en aquestes Comunitats, s'està fent vertaderament; i m'agradaria saber, també, si em podia indicar quantes d'aquestes persones tractades en aquesta granja s'han reinserit. Perquè el principal problema, pel qual es fa la crítica a la granja de «El Patriarca», és que és un sistema que fa que tota la gent que es rehabilita la tornen fer educadora a altres granges de «El Patriarca», a altres granges arreu del món i que, per tant, es crea un sistema del qual molt difícilment acaben sortint-ne i, per tant, en molts pocs casos es realitza una reinserció de les persones allà tractades.

EL SR. PRESIDENT:
Sr. Conseller.

EL SR. OLIVER CAPÓ:
Sí, bé, jo respect els seus criteris, també respect els dels nostres psiquiatres, que crec que són bastant més vàlids, per la seva professió, no per altra cosa, i, realment, jo no tenc noció que vagin tan malament; en tenim molts de casos a Balears, un molt conegut a Menorca, per exemple, que ha estat a «El Patriarca», altres coneguts a Palma, o sigui que a mi, mentre no em demostrin que els nostres tècnics no ho fan bé i no duen un control, que jo sé que sí que el duen, no hi ha altra solució, entre d'altres coses.

EL SR. PRESIDENT:
Moltes gràcies Sr. Conseller i Sr. Diputat.

I.—10)

Passam a la Pregunta següent, que és la 614, que formula també el Sr. Joan March i Noguera: «Per què no ha contestat la Conselleria de Sanitat les Preguntes d'aquest Diputat relacionades amb el futur de l'Hospital Joan March?».

EL SR. MARCH NOGUERA:
Retir aquesta pregunta, perquè ja ha estat contestada.

I.—11)

Passam a la Pregunta següent, 615, que també formula el Sr. Joan March i Noguera: «Per què dos anys després de l'aprovació pel Ple del Parlament de les necessitats de constituir una xarxa interinstitucional del tractament de les toxicomanies, encara no s'ha constituït?».

Té la paraula el Sr. Joan March i Noguera.

EL SR. MARCH NOGUERA:
Dia 15 del 2 del 84, es va aprovar per aquest Parlament la creació d'una xarxa interinstitucional d'atenció a la problemàtica de la drogadicció que atengués tant la prevenció, l'atenció ambulatòria, la desintoxicació, la rehabilitació i la reinserció social. Han passat, com es veu per la data, més de dos anys, i aquesta xarxa interinstitucional, moltes vegades promesa per part del Conseller, encara no s'ha creat. Voldríem que ens explicàs quines han estat les raons clares per les quals això no ha tengut lloc.

EL SR. PRESIDENT:
En representació del Govern, té la paraula el Conseller de Sanitat, Sr. Gabriel Oliver.

EL SR. OLIVER CAPÓ:
Sr. President. Bé, des del primer moment, la nostra Conselleria va assumir la responsabilitat de planificació i assistència als toxicòmans en la seva concepció més àmplia, i va participar en el Pla Nacional de Drogues, i va ser criteri principal que es posàs en marxa la coordinació amb les diferents institucions que venien desenvolupant una labor en prevenció, assistència i reinserció, com ja li he dit altres vegades. Posats en contacte amb aquestes institucions, tant a nivell polític com a tècnic, pràcticament des del primer moment, cada institució va assumir la seva pròpia responsabilitat. A través del Centre de Coordinació i Diagnòstic s'han efectuat tots els contactes necessaris, perquè, des del primer dia, tots els toxicòmans tenguin l'assistència necessària, a nivell hospitalari, com a serveis socials de Palma. Per altra part, s'han preparat convenis institucionals per aconseguir la major eficàcia, dels quals està firmat el del Bisbat, està en negociacions el d'Insalud des de Madrid, amb l'Ajuntament de Palma estan també molt endavant, el mateix que amb els Consells Insulars i, tot això, com li vàrem dir no fa molt en aquesta mateixa Cambra, du tot un procés que està a punt de finalitzar, com saben totes les institucions afectades per això.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:
Sr. Diputat.

EL SR. MARCH NOGUERA:

Cada vegada que parlam d'aquest tema en aquest Parlament, vostè diu que està a punt de firmar-se, que està a punt de crear-se aquesta xarxa, però la veritat és que no es crea, i quan vostè fa referència que han preparat convenis, li torn reiterar que vàrem estar discutint el darrer dia en el sentit que eren convenis bilaterals, d'institució a institució, jo encara, vostè tal vegada ja ho té preparat, qualque tipus de conveni interinstitucional, però en aquests moments, encara això no ha tengut lloc. Seria d'esperar a veure si definitivament fa qualque tipus de compromís definitiu respecte d'això, perquè anam passant cada vegada, cada dos o tres mesos, que aquest tema presenta circumstàncies i ve a aquesta Cambra, vostè em diu el mateix, i encara és l'hora que aquestes promeses es vegin complides.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Conseller.

EL SR. OLIVER CAPÓ:

Gràcies. Bé, no fa tants de mesos, era just abans de Pasqua que en vàrem parlar, llargament i extensament aquí amb altres Diputats, però, en fi, sempre pareix que es plantegen aquestes qüestions quan està a punt de resoldre's, té aquesta habilitat. La qual cosa, de totes formes, li agraïm, perquè així ens permet anunciar la nostra pròxima decisió.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller. Moltes gràcies Sr. Diputat.

I.—12)

La Pregunta següent, també la formula el Sr. Joan March i Noguera: «Per què no funciona encara la Granja Terapèutica Ses Sitjoles?».

Té la paraula el Sr. Joan March.

EL SR. MARCH NOGUERA:

Bé, com ja he dit anteriorment, aquesta granja, que va ser adquirida pel Govern Autònom a través de la Conselleria de Sanitat fa més d'un any i mig, en diferents ocasions s'ha dit que era a punt de posar-se en marxa, i la darrera és, quan dia 26 de novembre, per tant fa quasi cinc mesos, que la darrera passa per intentar posar en marxa aquesta finca va ser fer el primer conveni bilateral entre la Conselleria i el Bisbat, de forma que es va dir que la possibilitat d'obrir aquesta granja seria molt immediata, perquè es tractava, el mateix text del conveni ho diu, que es farien les adaptacions mínimes perquè la granja pogués ser habilitada i que la resta de la granja seria cosa de les persones, dels toxicòmans que hi haguessin d'habitar. A la data d'avui, a cinc mesos des que es va firmar el conveni, i això encara no s'ha posat en marxa.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Conseller.

EL SR. OLIVER CAPÓ:

Gràcies, Sr. President. És evident que l'elaboració d'uns plans i de posada en marxa d'unes obres de remodelació i adaptació d'una finca rústica no es poden improvisar. Efectivament fa quasi cinc mesos, encara no els fa, però a partir d'aquest conveni s'ha de posar en marxa l'equip terapèutic, que s'hi ha posat, es fan projectes o avantprojectes pels arquitectes, que ens n'han fet una sèrie, s'ha hagut de triar el tipus d'Unitat Terapèutica que s'havia d'imposar en aquesta Comunitat que, per altra banda, està d'acord amb el mateix que propugna el Pla Nacional de Drogues. Tot això du el seu temps i, així com en principi pareixia que les obres les havien de fer els mateixos internats, perquè així és costum a segons quins tipus de comunitat, hem cregut, juntament amb l'equip i arrel d'aquest conveni, que havíem de fer unes obres més importants i, per això, cinc mesos, jo tampoc no ho trob un termini tan llarg.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Diputat.

EL SR. MARCH NOGUERA:

A mi el que m'estranya és que la Conselleria estigués tretze mesos aturada, des que va comprar la finca fins que va firmar el conveni de la Conselleria per veure quin era el tipus de remodelacions elementals, com posar serveis, com posar una cuina, etc., que això ho ha de fer tant si era un equip terapèutic, si era «El Patriarca», com si era una altra entitat. Per tant, crec que tota aquesta feina la Conselleria l'hagués poguda fer i que les adaptacions que, segons una entitat o una altra, haguessin cregut, ja molt més especialitzades, les haguessin pogut fer en els darrers mesos, però no és tan sols que m'estranya moltíssim, això, aquests tretze mesos sense cap tipus d'activitat per part de la Conselleria, sinó és que, a més, amb cinc mesos després, amb pocs mesos després d'haver firmat un conveni en què deien que farien les coses d'una forma, ja han canviat una altra vegada d'opinió, això vol dir que la Conselleria, realment, no té uns criteris massa clars.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Conseller.

EL SR. OLIVER CAPÓ:

Bé, com sempre la desqualificació del Sr. March, que ja coneixem. Realment, sí tenim criteris. Realment, no hem canviat cap criteri, si vostè s'ha llegit el conveni amb el Bisbat, vostè sap que els mesos abans d'aquest conveni no comptaven i que no és crear unes cuines i unes dutxes, és donar cabuda a vint o vint-i-cinc interns, i això no s'improvisa en quatre mesos.

I.—13)

EL SR. PRESIDENT:

Passam a la Pregunta següent. La formula el Diputat Sr. Joan March i Noguera, que demana al Govern, què pensa fer la Conselleria de Sanitat entorn a l'aplicació de la sanció executiva imposada pel Ministeri de Sanitat i Consum a l'ATS del cos d'APD de Valldemossa.

Té la paraula el Sr. Joan March i Noguera.

EL SR. MARCH NOGUERA:

Sr. President. Sres. i Srs. Diputats. Com sap el Conseller de Sanitat, té la comunicació per part del Ministeri de Sanitat i Consum respecte de la situació de suspensió definitiva del servei de l'ATS de Vallde-

mossa, i que, aleshores d'ara, no sé si ha variat en els darrers dies la situació, la Conselleria de Sanitat i Seguretat Social no ha donat les passes per tal que això es faci efectiu. De la situació paradoxal, almanco, les darreres dades que jo tenc, que existien dos ATS a Valldemossa, un dependent de la Conselleria i un altre dependent de la Seguretat Social. M'agradaria saber a veure quines són les solucions que pensa adoptar la Conselleria en aquest problema.

EL SR. PRESIDENT:
Sr. Conseller.

EL SR. OLIVER CAPÓ:
Sí, Sr. President. Primer voldria fer una composició de lloc d'aquest tema. Primer, per resolució de la Sub-Secretaria de Sanitat i Consum, de 18 de juliol del 84, l'expedient disciplinari seguit contra aquesta persona, per les seves funcions com a ATS en el Gran Hospital de l'Estat durant l'any 1982, se li varen imposar les següents sancions: suspensió d'ocupació i sou durant un mes, suspensió d'ocupació i sou durant sis mesos i separació definitiva del servei. Totes aquestes amb la condició de personal estatutari de la Seguretat Social i no com a practicant titular.

Segon, en data 16 de maig del 85, la Direcció Provincial d'Insalud comunica que per no haver pogut tenir lloc el compliment de les sancions imposades, per haver-se trobat en llicència de malaltia l'interessat des de l'1 de maig del 84 fins dia 31 de maig del 85, atès que va tenir un accident de trànsit amb contució cerebral per traumatisme craneal, la sanció imposada iniciaria el seu compliment quan cessàs aquest ILT, aquesta baixa per malaltia, afegint que desitjava conèixer la possible solució proposada per la Conselleria respecte de la separació definitiva del servei.

Tercer, en data 18 de juny del 85, sol·licitava a la Direcció Provincial d'INSALUD que ens remetessin còpia de la resolució recaiguda en l'expedient disciplinari, que va ser remesa dia 27 de juny del 85.

Quart, en vista d'això, en data 22 de juliol del 85, es va remetre a la Sub-Direcció General de Personal del Ministeri de Sanitat i Consum fotocòpia dels escrits rebuts de la Direcció Provincial de l'INSALUD, sol·licitant informe respecte dels crtieris d'observància general amb supòsits semblants, sense que fins ara s'hagi tengut cap noticia al respecte, a pesar de converses telefòniques sobre el tema, posteriorment a aquest ofici.

I cinquè, el 31 de gener del 86, la Direcció Provincial d'INSALUD comunica que a partir de l'1 de febrer s'inicia la sanció de separació definitiva del servici de l'interessat.

La problemàtica es planteja perquè l'expedient de què s'ha deduït aquesta sanció de separació del servei és com a conseqüència d'actuacions derivades de la prestació de funcions de l'afectat com a ATS de la Seguretat Social en el Gran Hospital de l'Estat durant l'any 1982. Després va prendre possessió com a practicant titular de l'Ajuntament de Valldemossa, l'octubre del 83, en virtut d'una Ordre Ministerial, significant que en aquestes dates la competència del seu nomenament com a practicant titular corresponia al mateix Ministeri de Sanitat i Consum, per no haver-se transferit encara amb caràcter definitiu.

Davant aquesta complicada problemàtica i la gravetat de la mesura, que en cas d'haver-se d'adoptar també per la nostra Comunitat, hauria d'adoptar-se per la Conselleria corresponent en matèria de personal, estimam que és una mesura prudent esperar adoptar la solució definitiva que s'estimi oportuna fins que s'ultimi la informació reservada en marxa, així com que pel Ministeri de Sanitat i Consum es doni contestació als criteris d'observància general que s'adoptin amb supòsits semblants, amb els quals la sanció se li imposa per actuacions anteriors i distintes a les seves funcions com a practicant titular, tant en la seva vertent tal, de funcionari tècnic de l'Estat, com de personal estatutari de la Seguretat Social.

Per tant, nosaltres esperam, hem obert aquest expedient informatiu i esperam també notícies del Ministeri de Sanitat i Consum. Creim que la situació és prou greu perquè puguem tenir aquest compàs d'espera.

EL SR. JOAN MARCH NOGUERA:
Jo vull recordar-li que, com vostè sap, han passat tots els terminis, per això va ser recorreguda aquesta sanció, etc., el practicant aquest va fer totes les actuacions pertinents, és a dir, és ver, és un tema que ja du molts anys de tramitació i que, evidentment, des de la comunicació a la Conselleria, per part de l'Insalud d'aquest tema ha passat més d'un mes i mig, aproximadament, i que, per tant, el que ens agradaria és que s'accelerassin les actuacions o les consultes i que prengués una solució definitiva quant a aquest tema.

EL SR. OLIVER CAPÓ:
Gràcies. Crec que estam d'acord.

I.—14)
EL SR. PRESIDENT:
Passam a la pregunta darrera, que la formula el Diputat Sr. Joan March i Noguera, que és la 619.

EL SR. MARCH NOGUERA:
La retir perquè ha estat contestada.

II.
EL SR. PRESIDENT:
Moltes gràcies.
Passam al punt següent de l'Ordre del Dia.
Debat de les esmenes a la totalitat presentades pel Grup Parlamentari Regionalista de les Illes.
Sí, Sr. Portaveu del Grup Socialista.

EL SR. TRIAY LLOPIS:
Sí, Sr. President. Voldria plantejar una autèntica qüestió d'ordre, i és que en el descans que hi hagi d'haver avui a la Sessió, es reunís la Junta de Portaveus i estudiàs si és possible o no fer aquesta declaració institucional.

EL SR. PRESIDENT:
Aquesta Presidència està disposada a facilitar al màxim la mecànica operativa de la Cambra, però no vol ser sorpresa pels Srs. Diputats.

Deia que el Projecte de Llei Electoral va ser presentat a la Cambra pel Govern de la Comunitat, en data 11 de març d'enguany. Va ser publicat al Butlletí Oficial de la Cambra en data 17, i s'hi presentaren diverses esmenes, algunes de les quals han estat qualificades d'esmenes de totalitat per la Mesa de la Comissió d'Assumptes Institucionals i Generals. Aquestes esmenes a la totalitat, així qualificades, són: una

formulada pel Grup Parlamentari Regionalista de les Illes, que en demana la devolució al Govern, i una altra, formulada pel Grup Parlamentari Socialista, que presenta un text alternatiu. Les tractarem successivament i per aquest ordre. Les normes d'actuació són les generals, acordades dins la Junta de Portaveus, amb concordança amb el Reglament: obrirem un torn a favor de debat de totalitat de quinze minuts en contra de quinze minuts, rèpliques i contrarèpliques i fixació de posicions pels Grups que la vulguin fixar. La qüestió incidental serà en forma ordinària.

No votarem la primera esmena, sinó que, d'acord amb el Reglament, les votarem totes dues al final, després del debat.

Per tant, comença el debat de la primera esmena, formulada pel Grup Parlamentari Regionalista. Per defensar l'esmena, dins torn a favor, té la paraula el Sr. Albertí i Picornell.

EL SR. ALBERTÍ PICORNELL:

Sr. President, Sres. i Srs. Diputats. Ha arribat, a la fi, en aquesta Cambra, el que ha estat lloc de discussions, jo diria d'interrogants sobre què passaria quan arribàs la Llei o el Projecte de Llei Electoral. I ve't aquí que arriba el Projecte de Llei Electoral en aquesta Cambra, i nosaltres, per raons d'oportunitat, jo diria, si em permeten, per raons d'inoportunitat, demanarem el vot favorable per tal que aquest Projecte de Llei es torni al Govern.

Jo intentaré defensar el nostre vot i procuraré que la Cambra voti amb nosaltres per tres raons que intentaré explicar. Dues d'aquestes, podríem dir, d'un caràcter anecdòtic, que no ho és tant, i una tercera, basada en raonaments històrics recents, de la història de l'Estatut d'Autonomia de les Balears.

La primera raó d'inoportunitat ens la donen unes declaracions fetes pel Vice-president del Govern de Balears, en data 26 de març, o sigui, després d'haver presentat aquest Projecte de Llei, aquí, al Parlament, i començaré per llegir uns titulars que demostren la inoportunitat de la presentació d'aquest Projecte de Llei. Diu el Sr. Vice-president del Govern: «Hemos jugado fuerte, porque existía un compromiso firmado por UM en el que se comprometía a apoyar una Ley Electoral con la paridad corregida» —i afegia dins el text— «Si hemos jugado fuerte, y personalmente he comprometido mi prestigio político, es porque sabía que la Ley iba a aprobarse al existir un compromiso firmado por Unió Mallorquina. Albertí dijo que rompía los pactos con Coalición Popular al no poder cumplir su compromiso de apoyo a la Ley Electoral paritaria».

Primer punt. Jo vull desmentir, Albertí no ha dit mai que ha romput els pactes amb Coalició Popular per no poder complir aquest compromís, sinó per altres raons que són ja conegudes per tota l'opinió pública.

Raó d'inoportunitat. Quan avui està aprovat i acceptat per tothom que els pactes estan romputs, si l'única raó, pobra raó, pobra raó, per a un Projecte de Llei a aquesta Cambra és que jo estava obligat a donar-li suport, quan avui ja no hi estic, no es pot dir que no sigui inoportú presentar-lo, si aquesta és l'única raó que té el Govern per dur-lo avui en aquesta Cambra i demanar l'aprovació.

Però jo vull afegir, vull afegir uns comentaris que hi ha més en aquestes declaracions del Vice-president del Govern Balear, no ho oblidem, i quan dic Balear dic de totes les Illes: I diu «desde la Coalición Popular, nos hemos guiado por la honradez y el respeto ante los compromisos adquiridos. Hay partidos, y no me refiero únicamente a los reformistas, sino también al PSM, que ahora dicen no poder apoyar una Ley Electoral paritaria, pues bien, que se expliquen. Si su desacuerdo es con la división de Mallorca en distritos, este tema se puede modificar durante el estudio y debate en el Parlamento; lo deshonesto es ir cambiando según las circunstancias. Independientemente de los resultados, lo honesto, sensato y serio es actuar manteniendo unos principios, sabiendo, incluso, que se puede perder, pero cumpliendo la palabra dada».

..., un punt d'aquestes declaracions que m'interessa ressaltar, el Sr. Vice-president del Govern de Balears, i Mallorca n'és una part important, repetesc, diu, si el desacord només és amb la divisió de Mallorca en districtes, aquest tema es pot modificar durant l'estudi i el debat en el Parlament. Jo deman, el Sr. Vice-president parlava com a Vice-president del Govern? Deia que si el tema només era de Mallorca es podia arreglar aquí el tema dels districtes, i si el tema és que no estam conformes amb la paritat, no es pot arreglar aquí? O sigui, si és de Mallorca, estan disposats a acceptar que aquí podem llevar els districtes sempre i quan no toquem els de les altres Illes? Pens que això és un punt que no és bo ni oportú, per això, raons d'inoportunitat, jo allego que es tregui ara.

Quant a la segona part, jo vull dir, declarar aquí, no solemnement, perquè això ja seria massa, declarar que aquest Parlamentari que els parla l'únic compromís que ha adquirit públicament i solemnement ha estat donar suport al sistema proporcional que hi ha a l'Estatut quan va firmar, al Consolat de Mar, un Estatut consensuat per més del 90 % de les forces polítiques d'aquestes Illes, i també li diré al Sr. Vice-president, quan diu que no estava consensuat, que sí estava consensuat, que aquest compromís públic i solemne, aquest Parlamentari està disposat a mantenir-lo, no tot sol, perquè el Partit que representa Unió Mallorquina, en el seu Congrés, es va fer solidari amb ell i va aprovar que defensaríem la proporcionalitat corregida que hi ha hagut en aquestes illes. I el nostre Partit, per fidelitat del seu President a allò que va firmar i per fidelitat del Partit a l'acord del seu Congrés, defensarà aquesta fórmula que anava consensuada, no ho oblidem, dins el Projecte d'Estatut que vàrem firmar tots els que allà quedàrem, uns no hi eren, i es va presentar al Parlament per a la tramitació pertinent, i que després, per raons que no vénen al cas avui i que possiblement sortiran en el debat d'aquesta Llei, al Congrés dels Diputats es va canviar. Per això, Sr. Huguet, Sr. Vice-president, «si hubiese imperado ese consenso que dice Albertí en todos los capítulos del Estatuto, no existiría en el texto estatutario un artículo remitiéndonos a una futura Ley del Parlamento que fijara su composición», doncs ja ho veu, hi havia un consens a l'Estatut, es va lliurar un Estatut consensuat pel 90 % de les forces polítiques de les Illes, i després, després, no sé per quina raó, Coalició Popular va aconseguir a Madrid que el Partit Socialista o el Grup Socialista majoritari absolut accedís a treure aquest article de dins l'articulat i a passar-lo a una transitòria. Això és així, i com que això és així, i després entrarem a com es va arribar a aquest consens, i com avui jo defensaré que canviar aquest punt

de l'Estatut desequilibra tot l'Estatut que va ser consensuat en funció a seccions de partits i d'illes, aquí haurem de declarar tots quin és, realment, el punt de discòrdia que ens permet no arribar a acords per poder arribar a una Llei que jo pens que hauria d'haver estat consensuada.

Primer punt, idò, que jo dic, certament anecdòtic, el Sr. Vice-president del Govern em dóna la primera raó per tornar, perquè retirin o per tornar aquest Projecte de Llei al Govern, per inoportú, perquè inoportú és presentar un Projecte de Llei quan hi ha un compromís firmat, quan hi ha uns pactes que estan romputs, aquest compromís deixa de ser un compromís firmat.

Segona raó d'inoportunitat. Me la dóna, i que em permetin si m'afic fora del meu partit, el perill de dissencions dins la dreta. El perill de dissencions dins Coalició Popular, quan més necessària és la seva unió davant la propera confrontació electoral, si volen guanyar als socialistes. No és bo presentar-se a unes eleccions amb dificultats internes. Jo vull només referirme, breument, al passat Congrés del Partit Demòcrata Popular, on no es va poder arribar a un acord en aquest tema, declaració de paritat o no, i es va remetre, segons el comunicat oficial, al Comitè Executiu perquè decideixi en el seu moment què fa el PDP en aquesta circumstància. Ja sé que em diran que no hi ha dissencions, ja sé que em diran que no hi ha cap problema, ja sé que em diran que Coalició Popular està perfectament unida en aquest tema, jo vull esmentar el dubte que tenc que, a pesar de tot això, quan aquesta Llei se sotmeti a votació, a més de dos Diputats mallorquins els pujaran els colors a la cara quan hagin d'aguantar una Llei que desconeix la realitat de les nostres illes.

Tercera raó i principal, i anem al fons de la qüestió. Aquest Projecte de Llei havia d'haver esperat que la Llei de Consells Insulars estigués aprovada. Perquè quan hi ha un Estatut equilibrat, quan hi ha un Estatut que ens va deixar contents a tots o no va deixar descontent a ningú, va ser un Estatut amb el qual tots vàrem ser guanyadors quan firmarem el Projecte de Llei que es va enviar a les Corts, hi havia un article 39 que compensava, així de clar, la proporcionalitat en el Parlament, sense la proporcionalitat —jo que vaig ser, per desgràcia o per sort, home protagonista en aquell temps— no hi hauria hagut l'article 39, l'article 39 és un acord entre illes i entre partits per tal que la proporcionalitat corregida tengués la seguretat de potenciar els Consells Insulars via article 39. Aleshores, això ha de ser així, jo entenc, en aquest moment, raons d'inoportunitat, a la vista de la potassa, també hi entraré si tenc temps, a la Ponència de la Llei de Consells Insulars, on pareix que l'article 39 és la lletra, però no és l'esperit, si la Llei de Consells Insulars ens confirma que l'esperit de l'article 39 de potenciar els Consells fa bona la lletra de l'article 39 esmentat, el vot dels senyors parlamentaris d'aquesta Cambra serà un o altre en funció d'això, que es confirmi que l'article 39, tal com volíem que fos, que constàs a l'Estatut, tal com volíem que contemplàs l'Estatut per part de les Illes, totes les Illes que estaven conformes amb això, és l'article 39, amb totes les competències que té, lògicament hi ha una resposta distinta a la composició d'aquest Parlament. Si l'article 39, tal com jo he sentit ja dins la Ponència, és un article descafeïnat, i hem de sentir que diuen que «el espíritu del legislador no es el espíritu de la Ley», aleshores resulta que convendria saber què passa, perquè llavors cadascun, en consciència, dugués a terme la seva decisió sobre donar suport o no a la Llei proporcional.

Dia 28 de març de l'any passat, fa més d'un any, es va constituir la Ponència per elaborar el Projecte de Llei de Consells Insulars, fa més d'un any, i no hi ha idees clares del que s'ha de fer amb aquesta Llei. Exagerant un poc la nota, pareix que quan hem tengut la sort, i jo dic autèntica sort en aquestes illes, de tenir un Ministre d'Administració Territorial que és d'aquí, pareix que esperam que Madrid ens faci la Llei. I jo crec que és hora que assumim la nostra responsabilitat, que la facem més bona o més dolenta, però acabem ... aquesta Llei de Consells Insulars que ens permeti llavors tenir tranquil·lament i segurament el punt de saber què feim, si és la resposta a un article 39 clarament ferm per a la Llei de Consells Insulars o si estam davant una entelèquia d'article 39 que no sabem massa bé on ens ha d'arribar.

Contar aquí avui, per ventura, jo no vull dir el via-crucis, però el que va costar obtenir els dos terços dels municipis i al final no es va obtenir, necessaris per iniciar el procés, la quantitat de negociacions que es varen fer entre partits majoritaris, entre distintes illes, entre gent de distintes illes dins els mateixos partits, que va arribar a aquell Projecte d'Estatut, perquè volíem que Balears tengués un Estatut estimat per tothom, i, quan precisament, jo ho he de dir, en honor dels menorquins, Menorca va ser la que va obtenir l'article 39 de l'Estatut, però a canvi d'acceptar l'actual proporcionalitat que el mateix Estatut contempla, i Menorca va ser la que va obtenir una prova de cautela quant a l'aprovació dels Pressuposts, que consta a l'Estatut, que una sola illa no podrà mai aprovar els Pressuposts, tota sola, per evitar la tentació que una illa pogués ser prepotent damunt les altres, i crec que l'Estatut, per això, és, jo diria una obra d'artesania política on es va tenir tothom en compte i tots vàrem quedar contents, manco un grup, que llavors era minoritari i ara és més gros, que no va voler esser-hi present, i que se'n va anar quan era el moment.

Si l'article 39, repetesc, és realment el que es volia que fos quan es va redactar l'Estatut, la composició del Parlament ha de ser la que avui és, però jo dic el següent, jo deman a la Cambra que tornem aquest Projecte al Govern, que aprovem la Llei de Consells Insulars i, quan tenguem totes les coses clares, tornem dur el Projecte, parlem-ne, a veure què és el que més uneix les Illes, perquè és un altre tema al qual jo no entraré avui, però hi entrarem al debat, si o no uneix més les Illes la paritat o si o no uneix més les Illes entendre que les coses són com són i que des que són com són ens entendrem, sense filigranes de voler igualar el que no és igual, jo voldria entrar-hi, avui no tenim temps, llavors serà l'hora de parlarne, quan la Llei de Consells Insulars digui, l'article 39 és l'article 39 que representa l'esperit, la intenció d'aquells homes —em pareix que no hi havia dones a la Comissió de parlamentaris— que varen redactar el Projecte d'Estatut i que el varen lliurar solemnement al Congrés dels Diputats, perquè així es tramitàs, allò estava consensuat, allà hi era tot, i a Madrid —sempre Madrid— ens fan una filigrana els del Grup majoritari d'aquesta Cambra, treuen una cosa que havia costat tant aconseguir i tornen reobrir una discussió que

no pot de cap manera unir ni fer comunitat a aquestes illes.

Per això és, per la inoportunitat també de presentar avui aquest Projecte de Llei, que nosaltres demanam, jo en nom, no del meu Grup, en nom del meu Partit, Unió Mallorquina, deman que, és a dir, en nom de tots els Grups ho demanam a això, que es torni aquest Projecte de Llei al Govern, perquè el torni presentar quan la Llei dels Consells Insulars sigui aprovada i tenguem clar que l'article 39 és l'article 39.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat.

Que intervé com a Govern o com a Grup?

EL SR. HUGUET ROTGER:

Com a Govern.

EL SR. PRESIDENT:

Té vostè la paraula.

EL SR. HUGUET ROTGER:

Gràcies, Sr. President. Sres. i Srs. Diputats. Molt breument, començar dient que sí, que tenim davant nosaltres un dels temes cabdals que deixava pendent l'Estatut d'Autonomia, com era el d'elaborar i aprovar per aquesta Cambra un Projecte de Llei sobre les normes que havien de regir les properes eleccions autonòmiques. Però jo em vull centrar, així com el Sr. Albertí s'ha centrat en tres punts, jo ho faré en dos, dividint la seva intervenció en dues parts: una primera part on dóna una importància cabdal a unes declaracions d'aquest Vice-president, i una altra part on sembla que exposa, ha exposat els motius pels quals el seu Grup demana la retirada d'aquest Projecte de Llei.

Jo voldria dir, començant per la darrera part i deixant la primera per al final, que l'esmena, en primer lloc, ens ha deixat un poc sorpresos, perquè més que una esmena a la totalitat d'un Projecte de Llei, sembla ser, i vostè ho ha reconegut que és una esmena a l'oportunitat de la presentació d'aquest Projecte de Llei, perquè hem de tenir en compte que les esmenes a la totalitat de qualsevol projecte de llei se solen fer sempre, normalment, a l'articulat, no al moment de presentació d'un Projecte de Llei, i aquí no hi ha una esmena a l'articulat, hi ha hagut raons exposades que sembla que el seu Grup no està d'acord amb l'articulat que proposa el Govern en el seu Projecte de Llei, però dic que és més una esmena d'oportunitat i al moment. Per tant, rebatre una esmena que no conté realment una esmena a l'articulat és, en aquest moment, molt difícil. Només li vull dir que si aquest Projecte de Llei és aquí, no es pot tatxar mai del món d'inoportú, perquè sí que és ver que el Govern assumeix la seva responsabilitat i tenia intenció de presentar un Projecte de Llei Electoral en aquests termes, però si la Llei és aquí, i repetesc, no és pot tatxar d'inoportuna, perquè la majoria d'aquesta Cambra va dir a l'Executiu que presentàs el Projecte de Llei Electoral, i crec que la majoria d'aquesta Cambra, quan decideix una cosa, no és inoportuna, en tot cas s'hi podrà estar o no d'acord. I aquestes serien les explicacions, més o manco, del contingut de fons de l'esmena a la totalitat que vostès plantegen.

Però anem al segon terna, al tema de les declaracions. Jo crec que s'ha donat una importància massa grossa i, en aquest cas, al Vice-president, sobre unes possibles declaracions, que estan escrites realment i que les tenc, però que s'han fixat únicament i exclusivament en un mitjà de comunicació, i aquestes declaracions varen ser fetes a diversos mitjans de comunicació, no com a Vice-president, sinó com a President d'un Partit a Menorca, en funció d'uns pactes que es van firmar a l'illa de Menorca entre tres partits que formen o que volen formar el Grup Reformista. Aleshores, efectivament, i interrogat el Vice-president sobre el tema de la Llei Electoral, nosaltres vàrem dir que pareixia que, i ho reafirmam aquí, el Projecte l'haviem de presentar i seguiria la tramitació parlamentària pertinent, perquè així ho havia manat el Parlament, i entorn a una pregunta de si era cert o no era cert que en aquesta Llei hi havia més o manco un consens de totes les forces polítiques, jo li puc dir que l'altre mitjà de comunicació no diu exactament el que vostè ha ressenyat i que posa aquest mitjà, sinó que diu, «va ser el mateix President del Grup Regionalista que a un mitjà de comunicació de Mallorca, concretament al «Diario de Mallorca», en els moments aquells de la ruptura dels pactes, va ser qui va destapar que realment existia aquest compromís». I això ho posava aquell mitjà, i aquí es posa en boca meva. I vostè, aquí, ho ha reconegut açò, jo en el tema de les declaracions de rèpliques i de no contrarèpliques quant a declaracions del diari, crec que no és el moment de debatre-ho, no és aquest el fons de la qüestió, si hi ha declaracions en les quals no hi està d'acord, crec que tots tenim declaracions d'altres Grups Polítics amb les quals no hi estam d'acord, però no duim a debatre al Parlament declaracions que feim als mitjans de comunicació. I no hi vull incidir més, en aquest tema.

S'ha dit també que és inoportuna la presentació d'aquest Projecte de Llei perquè no hi ha una Llei de Consells Insulars, i jo em deman, és que la Llei de Consells Insulars fa un any que és a Ponència, i tots, açò ha de quedar molt clar, tots els Grups Polítics són responsables si aquest Projecte de Llei encara no ha estat confeccionat, i crec que ningú d'aquesta Cambra no pot dir si uns grups dins la Ponència diuen una cosa o diuen l'altra, perquè són converses sobre problemes que van sorgint a mesura que debatem aquest Projecte de Llei de Consells Insulars, hi hagués pogut haver una postura molt fàcil, tal vegada, i incòmoda també, ho han de reconèixer, que el Govern, en lloc de presentar un esborrany de Projecte de Llei perquè es debatés dins una Comissió, hagués presentat un Projecte de Llei a la Cambra perquè realment hagués obligat els Grups Polítics a prendre una determinació sobre el que havia de ser la configuració general dels Consells Insulars. I el que ha de resoldre la Llei de Consells Insulars sobre l'article 39 ho ha de resoldre, i amb això hi estam d'acord i tots els Grups ho han manifestat, amb un consens total de les forces polítiques, que per això es va crear aquesta Ponència, si aquesta Cambra també hagués demanat a l'Executiu que presentés un Projecte de Llei perquè fos estudiat primer dins una Ponència, per elaborar un text definitiu, potser s'hagués fet, però jo vull refrescar un poc la memòria, qui els parla havia mantengut, durant bastant de temps, contactes amb tots els Portaveus dels Grups Parlamentaris per veure si podíem arribar a un acord amb el tema de la Llei Electoral. I el que sí va dir aquest Portaveu també és que el Govern compleix no solament amb el

seu mandat parlamentari, sinó que compleix en reflectir damunt aquest projecte el que havia manifestat a les eleccions, el que havia compromès davant el seu electorat, i que la discussió del Projecte de Llei o la sortida o el debat final serà a allò que surti de Comissió, i que l'inconvenient és la divisió de Mallorca, perquè el tema es pot tractar exactament igual que es pot tractar si la divisió damunt aquest Projecte de Llei ve en funció del nombre de Diputats que s'han d'elegir a cadascuna de les Illes. Jo crec que el que és coherent és presentar els projectes de llei tal com inspira tota una opció política, que vull fer menció aquí molt clara, una acció política, no d'Aliança Popular, de la Coalició Popular perfectament cohesionada en aquest moment. Amb aquest tema vull acabar només manifestant que la Cambra és qui ens va dir que duguéssim aquest projecte de Llei Electoral i, en tot cas, que sigui la Cambra que digui si l'hem de retirar o no.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies.

Pel Grup proposant té la paraula el Sr. Jeroni Albertí.

Cinc minuts.

EL SR. ALBERTÍ PICORNELL:

Sr. President, Sres. i Srs. Diputats. Molt curt, per rebatre el que diu el Sr. Vice-president. Bé, es queixa o pareix que això que sigui per raons d'oportunitat no li dóna lloc a debat, el nostre Reglament diu que per raons d'oportunitat es podran presentar esmenes a la totalitat d'un Projecte de Llei, i el nostre Grup, fent ús del nostre Reglament, du una esmena a la totalitat de devolució al Govern per qüestions d'oportunitat. Que vostè no hi entra? Jo crec que don raons suficients, sobretot la tercera, les altres dues, repetesc que eren anecdòtiques, perquè almanco nosaltres demanem que es torni aquest Projecte de Llei al Govern.

Només li vull comentar dues coses, també amb simpatia i com a anècdota. Jo, la veritat, és que quan, ho dic amb tots els respectes, les declaracions que fa gent de Coalició Popular, a mi em mereixen la més gran credibilitat quan les llegesc en el periòdic «El Día», per tant no em digui que hi són als altres, quan vénen en aquest diari jo crec que reflecteixen més el que diuen els que estan declarant, sobretot fins fa poc temps, pentura ara canviarà.

Bé, jo estic d'acord que vostè digui que ho hem dut aquí en funció d'una resolució d'aquesta Cambra, jo hi estic d'acord, sense entrar en el fons, han complit totes les resolucions que va prendre aquesta Cambra en virtut del debat de la Comunitat Autònoma? Totes? O només compleixen les que els convenen? Perquè obliguen igual les que agraden que les que no agraden, però vostès duen aquesta, i vostè s'excusa dient nosaltres ho hem fet així perquè la Cambra ens ha obligat, i crec que diu molt bé, si la Cambra no la vol, que la torni. Nosaltres sotmetem la Cambra que cregui que no és oportú, en aquest moment i que la torni.

Sr. Huguet, a mi em sobren les manifestacions de dir, i nosaltres passarem per favor, que al final decideixi aquesta Cambra. Vostè i tothom, el que aquesta Cambra decideix és una Llei, i les lleis es fan perquè tots les acatem, és que llavors acatarem el que digui la Cambra, i nosaltres també, i els altres i els del carrer i tots els Diputats d'aquesta Comunitat Autònoma, per tant, nosaltres, repetim, creim que és inoportuna la presentació d'aquesta Llei i demanam a la Cambra el vot favorable que es torni al Govern perquè la torni dur quan la Llei de Consells Insulars estigui aprovada i, repetesc, i confirmi que l'article 39 és l'article 39.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat.

Pel Govern, vol tancar la qüestió incidental?

Torn en contra, volen intervenir els altres Grups Polítics?

Fixació de posicions.

Pel Grup Mixt, té la paraula el Portaveu, Josep Maria Lafuente.

EL SR. LAFUENTE LÓPEZ:

Gràcies, Sr. President. Sres. i Srs. Diputats. ...

EL SR. PRESIDENT:

Per favor, per favor, tenc una qüestió incidental.

Qui em demana per qüestió d'ordre la paraula, em diuen?

EL SR. TRIAY LLOPIS:

Sr. President, m'ha semblat que el Portaveu del Grup Popular demanava la paraula per un torn en contra.

EL SR. PRESIDENT:

Per fixar la posició. Està bé el torn. Té vostè la paraula, posin els rellotges en hora ...

EL SR. LAFUENTE LÓPEZ:

Tengui en compte que la meva intervenció és per fixar la posició.

EL SR. PRESIDENT:

Sí, senyor. Sí, senyor.

EL SR. LAFUENTE LÓPEZ:

Gràcies, Sr. President. Bé, sembla també que és una mica anecdòtic dir que el Grup Mixt es presenta a la Cambra, però la realitat és que, d'acord amb el Reglament, es presenta, es presenta i saluda tots els membres de la Cambra amb tota la cordialitat del món i està disposat a complir fidelment tot el que el Reglament estableix en relació al Grup Mixt. Naturalment que ser membre d'un Grup, un grup unipersonal és un poc contradictori, fins i tot amb la gramàtica, perquè «grup» i «unipersonalitat» és una mica difícil de comprendre, però la realitat és que l'article 26 del Reglament ho diu així, i hem de continuar amb aquest criteri. Les circumstàncies m'han dut a aquesta posició de Grup Mixt, circumstàncies de què jo personalment crec que no en som el responsable ni el culpable, tampoc no crec que el Grup Regionalista sigui el culpable i, naturalment, quan dues persones o dos grups creuen que tots dos tenen la raó, tal vegada cap dels dos la té o tal vegada tots dos la tenen, però és difícil de calibrar. De l'únic que això ha servit i ho puc fer constar aquí i ho vull constatar d'una manera fidel perquè les persones i l'amistat personal no ha estat rompuda i, per tant, jo sé que ...

EL SR. PRESIDENT:
Sr. Lafuente, li deman per favor se centri ...

EL SR. LAFUENTE LÓPEZ:
Sr. President ...

EL SR. PRESIDENT:
Sr. Lafuente, per favor ...

EL SR. LAFUENTE LÓPEZ:
Sr. President, com a representant del Grup Mixt vull agrair que les persones, en especial el President del Grup Parlamentari ...

EL SR. PRESIDENT:
Sr. Lafuente, la Presidència li crida l'atenció a l'ordre. Per favor, concreti la seva posició com a Grup Polític en el tema que estam tractant: Llei Electoral. Esmena presentada pel Grup Regionalista.

EL SR. LAFUENTE LÓPEZ:
Molt bé.

EL SR. PRESIDENT:
Ja farà les declaracions en el moment oportú.

EL SR. LAFUENTE LÓPEZ:
Després d'agrair al President del Grup Parlamentari del qual tenc la seva demostració d'amistat fraterna, que jo continu i compart, entraré dins la meva postura quant al que representa el Projecte de Llei Electoral que el Grup Regionalista ha presentat.

Des del meu punt de vista, estic en un cent per cent d'acord amb el criteri posat de manifest pel Sr. Albertí, President del Grup, encara que, per ventura, no ha tengut una explicació tan reglamentària com hagués estat possible, des del punt de vista jurídic, perquè l'article 111 parla només d'oportunitat, i ell ha parlat d'anècdotes i ha parlat de circumstàncies marginals o tengencials del que representa una oportunitat. Ha donat tres punts de vista, dos de tipus anecdòtic, un històric, més que anecdòtic, del que va ser l'Estatut d'Autonomia en el seu moment per les particularitats que varen obligar a crear la Disposició Transitòria Segona, rompent el consens que havia tengut, que això, en definitiva, pel que estam tractant avui aquí no representa ni val per a res, ha parlat després del que podria ser rompre els criteris o les idees d'uns determinats grups, entre els quals també hi ha el Grup Regionalista, perquè heu vist els seus dubtes de dir, bé UM, Unió Mallorquina, bé, el Grup sí, Unió Mallorquina, no, en definitiva, jo crec que tot el centre-dreta i no la dreta tota sola està en unes circumstàncies difícils en aquest moment, i ho hem de comprendre, i no s'havia d'entrar en aquest punt, perquè tothom està nafrat d'aquestes coses.

I, al final, ha entrat, per ventura, en el punt més clar: l'article 39 de l'Estatut. Això és la veritat, aquesta és la realitat, és a dir, aquest Projecte i qualsevol altre que es pugui presentar, que quedi ben clar, és inoportú, és inoportú d'acord amb l'article 111 del Reglament, perquè no ha contemplat prèviament el que l'article 39 diu, i quan l'article 39 de l'Estatut sigui completament desenvolupat, creada la Llei dels Consells Insulars, podrem entrar dins la Llei Electoral, si no és així, estam muntant una casa per la finestra, no estam muntant la casa com ha de ser, amb els ciments corresponents. Per tant, el meu criteri personal, coincident en un cent per cent amb el Grup Regionalista quant al fons de l'assumpte, perquè nosaltres el vàrem consensuar en les nostres discussions i en els nostres consells i a les nostres comunitats, creim que aquest Projecte de Llei s'ha de retirar perquè no és oportú i, no aquest, qualsevol altre projecte de llei s'ha de retirar, perquè continuarà essent inoportú.

Res més i moltes de gràcies.

EL SR. PRESIDENT:
Moltes gràcies, Sr. Diputat.

Té la paraula, pel Grup Esquerra Nacionalista-PSM, el Sr. Damià Pons i Pons.

Per fixar la posició té deu minuts.

EL SR. PONS PONS (DAMIA):
Sr. President, Sres. i Srs. Diputats. Si m'ho permeten jo voldria intentar, en bé de la dignitat d'aquest Parlament, reconduir el debat i centrar la qüestió sobre l'oportunitat o la inoportunitat del Projecte de Llei Electoral presentat pel Govern i, en definitiva, deixar-nos de qüestions totalment anecdòtiques.

Jo hauria volgut veure dins l'exposició en defensa d'aquesta esmena de devolució, uns raonaments sòlids i fonamentals, i no l'exposició de misèries matrimonials, aquí venim a discutir Llei Electoral i no venim a discutir anècdotes de si estan divorciats, si han romput pactes, si hi ha hagut declaracions, això a nosaltres, al nostre Grup no ens interessa en absolut, i creim, en definitiva, que a aquesta Cambra poc li importen aquestes misèries totalment anecdòtiques.

Nosaltres creim que aquesta esmena hauria de prosperar, i ho creim perquè, en definitiva, aquesta esmena no és més que una versió actualitzada d'una Proposició no de Llei que ja vàrem presentar fa més d'un any en aquest Parlament, i que deia que es demanava instar el Govern de la Comunitat Autònoma que la presentació del seu projecte legislatiu referent als Consells Insulars sigui fet de manera que la Llei dels Consells Insulars es tracti abans que la Llei Electoral. Aquesta Proposició no de Llei, que es va debatre en aquest Parlament dia 21 de març de 1985, i no va prosperar, en definitiva, demana l'argumentació que crec que sustenta bàsicament la proposta, en forma d'esmena de devolució, que fa ara el Grup Regionalista de les Illes, però, curiosament, allò que dia 21 de març del 85 va servir perquè no ens donassin suport, ara no tan sols serveix perquè donin suport a una idea semblant o la impulsin, sinó que fins i tot es fa la mateixa argumentació, és a dir, la motivació primera diu que aquest Projecte tendrà una decisiva influència en la composició dels Consells Insulars, molt bé, nosaltres ja ho vàrem dir, curiosament, però, Sr. Albertí, dia 21 de març del 85, deia «la Llei de Consells Insulars no té res més a veure amb la Llei Electoral que qualsevol altra Llei, una cosa és dir com s'han d'organitzar els Consells Insulars, quines competències poden tenir, i l'altra és quina ha de ser la composició del Parlament, com s'han d'elegir els parlamentaris, i crec que no té res a veure una cosa amb l'altra». Nosaltres, Sr. Albertí, li agraim que hagi vengut a la nostra posició, perquè això, en definitiva, ens dóna una oportunitat que ja ens va donar el Grup Popular quan va fer unes propostes de Lleis Orgàniques d'ampliar al màxim les competències de l'Estatut, ens va donar oportunitat, no exactament de do-

nar suport, com avui donar-li suport a la proposta del Grup Regionalista, sinó de donar suport a les nostres pròpies idees. Vàrem dir, nosaltres no hem de votar a favor de les propostes del Grup Popular, sinó a favor de nosaltres mateixos. Avui, per tant, votarem la seva esmena favorablement, però sàpiga que els seus arguments han estat febles, han estat, creim, totalment anecdòtics, però la idea, perquè aquesta idea ja era nostra i es va debatre aquí, és una idea que creim que és plena i vàlida i creim que la Llei de Consells Insulars hauria d'haver arribat primer a aquest Parlament i, per tant, nosaltres a aquesta idea li donam suport.

Creim, a més a més, que el tema dels Consells Insulars no ha de sortir aquí com una arma demagògica en contra de cap Grup, perquè tots els Grups en som responsables de la tramitació, ningú no s'ha aixecat de la Ponència i ha denunciat la lentitud, i mentre ningú no prengui una actitud enèrgica i contundent en contra de la demora d'aquesta Llei, ningú no té dret a fer afirmacions demagògiques dins aquesta Cambra que altres Grups, que no s'anomenen, volen desvirtuar l'esperit, no sabem quin és aquest esperit, de l'article 39.

Tenc molts altres elements per entrar en matèria de la qüestió de la Llei Electoral, però crec que ja basta aquest. Nosaltres votarem afirmativament aquesta esmena de devolució, perquè està perfectament dins un esperit absolutament constructiu i que nosaltres ja hem exposat, sense admetre, emperò, un argument que fa la motivació segona, que diu que el Grup Regionalista es va abstenir en el Parlament Balear, en aquesta qüestió, perquè ja no hi estava d'acord, perdonin, senyors del Grup Regionalista que els torni refrescar la memòria, vostès varen dir, no que votarien en contra d'aquesta Proposició, vostès es varen abstenir a totes les Proposicions de Llei que manaven feines al Govern, és a dir que això és molt diferent. En aquests moments els arguments no hi eren, no hi varen ser i crec que ara, per tant, no s'han d'invocar.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat.

Pel Grup Socialista, té la paraula el Sr. Francesc Triay i Llopis.

Disposa, Sr. Diputat, d'un temps de deu minuts.

EL SR. TRIAY LLOPIS:

Gràcies, Sr. President. Sres. i Srs. Diputats. Per començar, dir que els socialistes rebutjam aquest Projecte de Llei que presenta el Govern, de Llei Electoral i, en aquest punt coincidim amb el Grup Regionalista, en el rebuig de la proposta que ens fan.

Creim que el Govern ha fet aquest Projecte sense convicció, com un que pensàs que, tanmateix, com que no el treure'm endavant, no val la pena dedicar-hi massa esforç, tres anys anunciant la seva immediata presentació, tres anys apostant molt fort a aquest Projecte de Llei i, al final, resulta un projecte deficient, un projecte poc rigorós, un projecte que no encaixa amb la legislació bàsica que ha de complir necessàriament la Llei Orgànica del Règim Electoral General de 1985, amb els aspectes que són d'obligat compliment. Aquestes deficiències, aquestes llacunes, aquests conflictes constitucionals que hi ha, tàcits, dins el projecte del Govern, al marge d'aspectes estrictament polítics, ja justificarien per si mateixos un rebuig i una devolució al Govern. No existeixen incompatibilitats pròpies de les Illes Balears, es regula malament el cens electoral, en contradicció flagrant amb la llei general, s'introdueixen limitacions a la Junta Electoral Central, que és inevitablement la darrera instància a tots els processos electorals espanyols, sobre el sistema electoral, la manera de passar dels vots als escons, la barrera electoral, res d'açò no està regulat; els aspectes potestatius, com són la campanya institucional, els vots per correu, la possibilitat d'interventors i apoderats, la possibilitat que els partits puguin fer sobres i paperetes per enviar als electors, res d'açò no es tracta; no hi ha cap referència a l'ús dels mitjans públics de comunicació, ràdio i televisió, tan importants en temps electorals pels espais de propaganda; s'introdueixen districtes dins les circumscripcions sense fer la més mínima regulació, definició de quins són aquests districtes i quines funcions tenen; es fa votar conjuntament els electors d'Eivissa i de Formentera, quan no elegeixen res en comú, cadascú elegeix els seus candidats per separat; el tema de la finançació electoral, pèssimament tractat, es deixa en mans d'un Decret del Govern fixar les subvencions als Grups que participen a les eleccions, no hi ha cap mesura de fiscalització. A part de coses tan agudes com que el vot és personalíssim o que es votarà a Mallorca amb papereta única, quan tots sabem que papereta única no és açò que els senyors del Govern proposen, papereta única són les eleccions al Senat quan totes les candidatures apareixen a l'única papereta que tots els electors han d'utilitzar per marcar l'elecció que fan.

Per tant, amb aquests aspectes, i ara entraré, immediatament, a l'aspecte principal, suposen que es fa un ús limitat, un ús insuficient de la potestat legislativa pròpia d'aquest Parlament en matèria electoral i, per altra part, s'envaeixen competències que no són nostres amb una gran falta de rigor. Seria més que suficient, per tant, per rebutjar aquest Projecte.

Però, la discrepància fonamental és la de regulació de les circumscripcions electorals i dels escons, del nombre de Diputats a cobrir per a cadascuna d'aquestes circumscripcions. L'Estatut diu clarament que una de les característiques del sufragi és que sigui igual, que el sistema ha de ser proporcional, que hi ha d'haver una adequada representació de totes les zones del territori. I el Govern ens presenta un sistema paritari, un sistema aquí on no voten les persones o els més secundaris, aquí on voten les Illes i els districtes judicials. Com tots els governs conservadors, el nostre Govern de la Comunitat Autònoma tracta de conservar el pitjor: uns sentiments difusos, decreixents i pràcticament inexistents d'enfrontaments entre illes, un sistema de representació, les motivacions del qual en set anys de Consell General Interinsular i de Parlament de les Illes Balears, quatre i tres, mai no han tingut cap reflex a cap votació, mai no hi ha hagut un enfrontament entre illes, mai no hi ha hagut una generalitzada divisió dels partits polítics en funció de les illes d'aquí on procedeixen els seus Diputats o els seus Consellers.

I quines són les zones del territori que ens proposa el Projecte governamental? No les Illes, únicament i exclusivament, que són la base del nostre Estatut i la base de la nostra configuració geogràfica i política, sinó una enginyeria electoral en el cas de Mallorca, que atempta clarissimament contra la igualtat

del vot entre els mallorquins. La igualtat del vot, hem de recordar, que en els darrers cent anys és una de les lluites permanents de totes les democràcies cap a la fidelitat de la representació amb els representats; quan per fi s'han superat aquelles divisions clàssiques entre rics i pobres a l'hora de votar, perquè els rics elegien una quantitat molt superior a la que corresponia, i als pobres, els que no tributaven, els que no tenien patrimoni que n'elegien uns altres molt inferiors als que els corresponien, superats ja, afortunadament, aquests sistemes, la intenció de potenciar el vot de zones menys poblades, de rebaixar el vot de les zones urbanes es manté encara en els partits conservadors, i avui en tenim aquí un exemple damunt la taula.

És evident que aquesta igualtat del vot és una igualtat del vot que s'ha de modular, l'Estatut ja la modula, ja exigeix una modelació des del moment que demana que sigui amb una representació adequada a les diferents zones del territori, ja demana una modelació de la igualtat del vot que el mateix Estatut exigeix. Però una relació de desigualtat de 9 entre Mallorca i Formentera, i de 4 dins la mateixa illa de Mallorca, entre Palma i els altres districtes, això ja no és una modelació de la igualtat de vot, açò és una pura destrucció de la igualtat.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Diputat, jo li record que el que estam discutint i debatent en aquest moment és l'esmena del Grup Regionalista ...

EL SR. TRIAY LLOPIS:

Naturalment, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

... proposta de retirada.

EL SR. TRIAY LLOPIS:

Naturalment, nosaltres basarem el vot que anunciarem en totes aquestes argumentacions respecte de la Llei Electoral del Govern, no podem argumentar com el Grup Regionalista, argumentam com a socialistes.

EL SR. PRESIDENT:

És lògic.

EL SR. TRIAY LLOPIS:

Gràcies. Per tant, amb aquestes crítiques, amb aquestes discrepàncies tan profundes en relació al Projecte del Govern que el Grup Regionalista proposa que sigui rebutjat, nosaltres no votarem favorablement la devolució. No votarem favorablement la devolució, en primer lloc, perquè, per una de les resolucions del debat de desembre que el Govern, encara que només sigui formalment, ha donat compliment, tampoc ara no votarem en contra per quedar-nos com estàvem, creim que seria poc conseqüent amb la nostra proposta de resolució que, a més, va ser aprovada amb el vot del Grup Popular i del Grup Socialista, estrictament. Perquè també creim que no existeix cap vinculació, i amb açò també coincidim amb el Grup Regionalista, però no en aquests moments, sinó en el moment anterior, com ha recordat el Sr. Pons, no veim cap vincle entre l'article 39, que regula quines han de ser les possibles atribucions dels Consells Insulars, i l'article 20, on es regula que hi ha d'haver una Llei Electoral amb unes determinades característiques, ja ho vam dir al seu moment, nosaltres tenim clar quina és la postura, tenim clar dins les limitacions de claredat que tots els grups compartim, i no fa falta insistir en això, en aquest tema, en les dificultats tècniques i en les ajudes o assessoraments que hem demanat, tenim clar que l'article 39 ha de ser tot el que l'article 39, amb bona tècnica legislativa permet, i l'article 20 ha de tenir el desenvolupament que li correspon; no veim, dins les paraules del Grup Regionalista quan parla del punt primer, a la motivació, que aquest Projecte de Llei Electoral tindrà una influència a la composició dels Consells Insulars, suposam que aquí o hi ha un lapsus o hi ha una mala interpretació, per la meva part, perquè si qualque cosa no podem influir des de la Llei Electoral és la composició dels Consells Insulars que estatutàriament han de ser composats pels Diputats que la Llei Electoral decideixi que hi ha a cada illa.

Per tant, no veim aquestes dependències, no veim aquesta relació, creim que la qüestió electoral és madura, que estam en condicions de donar-li solució legislativa. Creim que és el moment oportú, que o es fa ara o no es farà ja dins aquesta Legislatura i que seria lamentable que un tema, que un problema que l'Estatut no va saber resoldre i que havia d'haver dut dins el seu propi articulat, i el Sr. Albertí recordarà perfectament amb quines circumstàncies es va desenvolupar tot el procés autonòmic, el procés d'iniciativa, amb quina judicialització del procés, amb uns contenciosos, amb un perill d'anullació de tota la feina feta i que, per tant, el Partit Socialista que des de l'oposició havia tractat sempre de resoldre per consens el problema estatutari, des de la majoria també va tractar de resoldre per consens, amb uns altres interlocutors que, en aquells moments, ja eren el Grup Popular, aquest mateix problema, i això va obligar a fer concessions que donassin sortida a l'Estatut i que evitassin qualsevol circumstància possible de paralització total del procés.

Per tant, a pesar de totes aquestes discrepàncies i a pesar d'aquestes diferències, i a més d'aquestes diferències amb el Grup Regionalista, nosaltres creim que la solució a totes les dificultats de la Llei Electoral del Govern són a la nostra proposta alternativa que hem presentat i que serà debatuda a continuació.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat.

Pel Grup Popular, té la paraula el Sr. Cosme Vidal i Juan.

Disposa, Sr. Diputat, d'un temps de deu minuts. Per fixar la posició del Grup.

EL SR. VIDAL JUAN:

Gràcies, Sr. President. Sres. i Srs. Diputats. Jo també vull passar per alt tot l'anecdòtic, perquè crec que els protagonistes de l'anècdota ja s'han entès o no, però ja ho han tractat, vull passar per alt fins i tot el via-crucis que aquí s'ha esmentat, perquè abans del via-crucis hi ha l'escena de l'hort, i abans del projecte hi va haver un avantprojecte i, per tant, jo no vull dir l'article 39 és el 39 del Projecte, perquè això ja se sap, i només puc dir que l'article 16 de l'avantprojecte és l'article 16, on es recollia el paper dels Consells Insulars, però no hi entraré, perquè som aquí per fixar una posició i per a mi, l'única cosa que s'ha

de rebatre és l'única raó que s'ha d'admetre, però que no compartim respecte d'aquesta proposta del Grup Regionalista de tornar a l'Executiu el Projecte de Llei Electoral. Per tant, senzillament, hem de manifestar la nostra oposició que el Projecte de Llei Electoral presentat pel Govern al Parlament sigui tornat a l'Executiu, ni tan sols pel motiu que s'addueix de donar prioritat a la Llei dels Consells Insulars, perquè ja d'entrada s'ha de dir clarament que aquest motiu o l'excusa que s'argumenta no constitueix, de cap manera, cap causa justificada. Jo aquí, no li he dit jo, ha dit el Sr. Pons, que ja ho havia dit el Sr. Albertí i, per tant, «nihil novum sub solem» per continuar dient que què té a veure la Llei dels Consells Insulars amb la Llei Electoral? Quin inconvenient té el fet que s'aprovi aquesta abans que l'altra? No es tracta de posar en dubte la gran importància que té la Llei per la qual s'han de regir dins l'autonomia els Ens de Govern de cadascuna de les Illes, però el desenrotllament de l'Estatut, en altres aspectes, i aquest de la Llei Electoral és també important, no té per què paralitzar-se a l'espera que es resolgui un sol dels temes que està previst estatutàriament que ha de dur el Govern al Parlament per a la seva concreció definitiva. Quin obstacle suposa acordar que es consideri, perquè hem de remarcar que avui el que s'acorda és que es consideri el nombre d'escons del Parlament i la seva distribució per illes, per a després, com més aviat millor, això sí, assignar competències i responsabilitats econòmiques als Consells Insulars? I si a tot això afegim que el Govern amb la presentació en aquest moment, i no més tard, de la Llei Electoral no fa més que complir un manament d'aquesta Cambra, es comprendrà la nostra postura de donar suport a l'Executiu tal com ha expressat el Vice-president en la seva decisió de no retirar-la.

Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Portaveu del Grup Popular.

I passam a l'esmena de totalitat següent, que és la presentada pel Grup Parlamentari Socialista. Per defensar aquesta esmena té la paraula, per part d'aquest Grup, el Diputat Sr. Francesc Triay Llopis.

Disposa de quinze minuts.

EL SR. TRIAY LLOPIS:

Sr. President, Sres. i Srs. Diputats. El Projecte alternatiu, l'esmena a la totalitat amb text alternatiu que presenta el Grup Parlamentari Socialista, per entrar directament al tema fonamental de la qüestió, diré que proposa quatre circumscripcions insulars: Mallorca, Menorca, Eivissa i Formentera, per elegir 59 Diputats que procedirien, de Mallorca, 33; de Menorca, 13; d'Eivissa, 12 i de Formentera, 1. Que l'adjudicació dels escons es faria per la Llei d'Hont amb una barrera electoral del 3 %. Que la composició és mínimament retocada la composició actual d'aquest Parlament. I retocada, senzillament, perquè els Consells Insulars que, com és sabut, són integrats pels Diputats elegits per la seva circumscripció, són l'única administració local espanyola que té un nombre par de components, i aquest nombre par de components, a pesar que la intenció de tothom és tenir majoria, és tenir una majoria clara, pot dur a una dificultat de presa de decisions als Consells Insulars, perquè, d'acord amb la Llei de Bases de Règim Local, hi ha molts de temes i sempre els més importants, que exigeixen una majoria absoluta per poder ser aprovats, i aquests temes que exigeixen una majoria absoluta, amb un nombre par, poden aconduir a uns empats difícils de resoldre i previsibles, també, a diverses corporacions, estam relativament pròxims a aquesta situació d'empat. Per tant, sembla prudent, partint de la composició actual com a bona, que després raonaré, sembla prudent fer les correccions oportunes, sense canviar ja aquesta proporció, perquè no es doni aquesta situació par en aquestes corporacions locals.

El nostre no és un sistema ni rígidament ni estrictament proporcional, és el primer que s'ha de dir, un sistema proporcional a les Illes Balears, si partim que l'illa de Formentera ha de tenir sempre representació i que, per tant, que s'hi adjudiqui un Diputat, la proporcionalitat rígida, la proporcionalitat estricta, la proporcionalitat que no tingués en compte cap altre factor, aconduiria a un Parlament de 162 Diputats, de 162 Diputats, dels quals 132 correspondrien a Mallorca. Però si feim alguna matisació i prescindim de Formentera a la qual després li adjudicam un escó, però feim la proporció damunt Menorca o damunt Eivissa, també surt un nombre molt important de Diputats: 129 Diputats, dels quals 105 serien de Mallorca. És evident que no entra dins el tamany de la nostra Comunitat ni dins el tamany, quasi, de cap Comunitat Autònoma un Parlament d'aquest tamany i que qualsevol reducció estrictament proporcional impediria l'adequada representació de totes les zones del territori. A la vegada, tenint en compte que aquests Parlamentaris de cada illa són els membres del seu Consell Insular, també produirien unes corporacions locals, en el cas de Mallorca, d'un tamany excessiu per als tipus de problemes i de decisions que s'han d'adoptar.

Per tant, és evident que s'ha de modular, com deia a la intervenció anterior, aquesta proporcionalitat, tenint en compte que aquesta modulació sempre suposa una certa desigualtat del vot. La nostra proposta suposa una desigualtat de vot de 3 ó 4, segons com es compari, amb els casos més desfavorables, sempre en contra de la representació a l'illa de Mallorca, però clar, aquests 3 ó 4, comparat amb la relació 1 a 18, que suposa el projecte del Govern entre la representació dels ciutadans de Palma i dels ciutadans de l'illa de Formentera, creim que suposa un canvi molt important, per tant, una desigualtat, però una desigualtat molt més proporcional, molt més adequada, molt més assumible que la que el Govern proposa.

Per tant, respon la nostra Proposició, el nostre Projecte a una proporcionalitat, a una proporcionalitat molt matisada, una proporcionalitat molt matisada, però que no es basa en altres idearis, ni amb la representació territorial única, perquè la nostra Comunitat, des del nostre punt de vista, del Partit Socialista, no és ni la de ser una federació de Comunitats Autònomes Insulars, que és el que hi ha a la base, sempre, de les representacions paritàries, perquè no som una segona Cambra, nosaltres no som un Senat, som una representació de segona lectura i mai de darrera, com és el Senat, i per això justifica que tengui una representació de base territorial, com a compensació a una representació territorial proporcional que és el Congrés de Diputats, perquè no creim en paritats reivindicatives. Nosaltres no participam de la ideologia dels enfrontaments entre illes, no somniam amb mítics empats que es puguin produir en aquesta Cambra entre

els Diputats de diverses illes i els d'una sola, ni creim que existeixi cap raó per basar una representació en una suposada voracitat dels ciutadans i dels polítics de l'illa de Mallorca en relació amb els ciutadans i els polítics de les altres illes.

L'estat centralista, l'estat centralista i autoritari de l'etapa anterior va situar a Palma tot el seu aparell provincial, però aquesta situació a Palma d'un aparell provincial d'un estat centralista i autoritari no ens ha de permetre, en absolut, no ens ha d'aconduir a treure conseqüències intemporals que degradin el contengut del vot, que facin desiguals o absolutament desiguals els vots dels ciutadans. Que la Diputació Provincial fos, com crec que tots sabem, o almanco nosaltres així ho contemplam, un organisme caduc, ineficaç, clientalista, corrumpte, i podríem continuar, i especialment vist des de les illes menors, en absolut crec que tampoc, en aquesta època democràtica, amb Constitució, amb Estatut i amb uns Consells Insulars que ja hi són i que, a més, han de ser impulsats, nosaltres estam completament a favor d'impulsar els Consells Insulars i, si és possible, entre tots i de comú acord, crec que aquest fet que la Diputació Provincial tingués aquest contengut, aquests trets, aquestes característiques, de cap manera no ens ha de servir per convertir aquesta Cambra en una autèntica caricatura de l'electorat que vol representar. Posats a emprar aquesta lògica viciada, podríem dir: i qui protegeix els ciutadans de Formentera de la possible o teòrica voracitat d'Eivissa en el seu Consell Insular? Qui protegeix els immigrants de la voracitat dels que han nascut aquí? Qui protegeix els sectors sense feina, els sectors sense vivenda de la marginació on la resta de població els situa? Evidentment tots aquests problemes no se solucionen a través del vici de la representació, aquests problemes se solucionen a través de les opcions polítiques que plantegen els partits de les eleccions i que mai no es podrà a través de l'amplificació d'un collectiu o de la defraudació d'un altre, donar-los una correcta solució.

Consells Insulars, per tant, amb àmplies competències, d'acord amb l'article 39 de l'Estatut; clar que sí; sense caure en la concepció d'un Govern interinsular amb funcions purament coordinadores i residuals que, en castellà, naturalment, defensava el Sr. Fraga el 1982 en el debat de totalitat, en el primer debat de totalitat, perquè n'hi va haver dos, de l'Estatut d'Autonomia, i que avui supòs que ni els seus correligionaris ni els associats a aquest partit podrien compartir.

Paritat com a símbol d'una configuració d'illes menors amenaçades per una illa major, totes políticament incolores, inodores i insípides i preocupades exclusivament per la seva unitat de destí en allò regional: no, en absolut. No ho podem compartir, en absolut. Són visions anacròniques, visions irreals, visions falses, aquí ja no hi ha tractes familiars ni sindicals de gent que deia que no feia política, aquí hi ha uns partits polítics que es representen, que resolen les seves opcions, que presenten opcions globals per a la Comunitat quan es tracta del Parlament, opcions insulars, quan es tracta dels Consells Insulars, i que els problemes de localisme, que sempre hi són a tota reunió humana, els resolen al seu si, i ja plantegen a l'electorat i a l'opinió pública solucions contrastades.

Altres qüestions que no són les de la representació, que es tracten a la nostra esmena amb text alternatiu, perquè no es tracten bé en el Govern i que també justifiquen aquesta substitució de projecte, com he iniciat o tractat lleugerament a la intervenció anterior, incompatibilitats de la Comunitat Autònoma, creim que a part de les que planteja el Govern, dels Secretaris Generals Tècnics, Directors Generals i Càrrecs de Gabinet, que són inelegibles, i, per tant, incompatibles, hi ha d'haver, com a totes les Lleis Electorals uns càrrecs que són incompatibles, que són optatius, que es pot accedir a la candidatura i a l'elecció, però que s'ha d'optar entre ells, aquest és un Parlament que té una peculiaritat molt gran, i és que aquí, com a mínim, tothom té dues feines polítiques, a part de les altres, perquè, llevat dels senyors del primer banc, crec que als altres no els permet una dedicació total, però tenim dues feines polítiques, la de Consellers Insulars i la de Diputats. Creim que qualsevol acumulació d'altres càrrecs electius en aquesta situació, no és bona per al Parlament de les Illes Balears, perquè sempre, necessàriament, suposarà una disminució de dedicació a un Parlament que ja té dificultats a causa de la dispersitat del territori.

Creim que la campanya electoral ha d'estar molt regulada i així ho proposam, que tots els temes que hem esmentat amb anterioritat a la campanya institucional per fomentar la participació dels temes clàssics de distribució d'espais a televisió i ràdio, de vot, etc., han d'esser inclosos, perquè no basta que la Llei Electoral General els vegi, els incorpori, perquè és completament optatiu i decisió d'aquesta Cambra considerar o no la voluntat d'incorporar-ho al sistema electoral de les Illes Balears, perquè no són aspectes d'obligat compliment per a les Comunitats Autònomes.

Les despeses electorals les establim per llei, proposam que siguin establertes per llei, com és normal, perquè creim que no és un tema que el Govern ha de poder manipular, en el millor sentit de la paraula, el de les despeses i el de les subvencions per a escó i per a vot que han de ser establertes a cada elecció. Les establim amb el 50 % de les que corresponen al Congrés dels Diputats amb l'actualització que amb el mateix caràcter correspongui a les eleccions generals i locals. S'han de regular les quantitats acomptes per als Partits Polítics, i hi ha d'haver, i crec que aquest sí que és un tema d'absoluta importància, hi ha d'haver un absolut control de la comptabilitat electoral dels partits i de les coalicions electorals, aquest control s'ha de fer pel Tribunal de Comptes i l'informe del Tribunal de Comptes ha de ser remès al Govern i al Parlament.

En conseqüència, proposam un Projecte de Llei alternatiu, que vol ser congruent amb les competències electorals que no són nostres, que vol regular i emprar al màxim les que corresponen a aquest Parlament, decidir, sense fer cap deixada de funcions; que rebutjant la ideologia paritària, és una proposta molt generosa, com dèiem, d'1 a 4 en la representació de les illes de Menorca i d'Eivissa, que no es proposa cap manipulació partidista de la representació del pas de l'electoral en aquest Parlament, i ho feim amb la voluntat que aquest projecte, aquest esborrany, aquesta proposició nostra alternativa, en cas de ser acceptada, en cas de ser, per tant, publicada i sotmesa al nou tractament d'esmenes i al treball parlamentari, pugui ser un instrument obert, un instrument al qual tothom hi pugui aportar, que pugui ser un instrument d'aquest consens de què es lamentaven els diferents grups que fins ara no hagi existit damunt aquest tema, i nosaltres volem, ja, des d'aquest moment, dir aquí que

estam oberts, completament, a aquesta col·laboració, en aquestes aportacions, en aquest consens.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat.

Per part del Govern, té la paraula el Vice-president, Sr. Joan Huguet.

EL SR. HUGUET ROTGER:

Sr. President, Sres. i Srs. Diputats. Crec que no seré exagerat ni demagog si afirm que avui som davant d'un d'aquests moments processals del nostre desenvolupament autonòmic, que hem de qualificar com a transcendental. Definir el nostre sistema electoral és fer bastant més que configurar i dissenyar una normativa que haurà de regular l'exercici del dret bàsic de qualsevol democràcia: el dret al vot. Tots som conscients que en enfrontar-nos a la problemàtica electoral de la nostra Comunitat Autònoma, no només debatem uns principis clàssics, que fan referència a la igualtat i a la universalitat del vot, en què hi creim tots, decidim alguna cosa més, i decidim a veure quina serà la naturalesa i els continguts i les característiques fonamentals de la nostra Comunitat Autònoma, però, com deia en un principi, o dic ara, he d'agrair al Portaveu del Grup Socialista que hagi fet ús del seu torn defensant el seu text alternatiu i donant els arguments pels quals presentaven un text alternatiu totalment contrari al que va presentar el Govern. I ho vull fer, perquè així em dóna l'oportunitat de no haver d'anar a rebatre arguments, sinó de donar aquí els arguments de per què nosaltres hem presentat aquest Projecte de Llei, que cadascun dels arguments que pugui donar aquí i ara serviran, cadascun d'ells, per rebatre els arguments donats pel Partit Socialista.

Dèiem, al principi, que estam decidint sobre un tema fonamental i que l'Estatut d'Autonomia no havia decidit, després d'aquest debat, la Comunitat Autònoma que sorgeixi serà, d'una manera o de l'altra, segons quina sigui la Llei Electoral, aquí no discutim normes electorals, només, sinó també vertebram la Comunitat Autònoma de les Illes. La Llei Electoral que avui està en discussió i que és motiu d'esmenes, que és la Llei del Govern va ser presentada a la Cambra, no només, Sres. i Srs. Diputats, com una sorpresa o una improvització, no va ser ni sorpresa ni improvització, ni ha estat una capbuitada problemàtica del Govern, aquesta és una Llei molt meditada i que ve de molt enfora, ve des del mateix moment en què Aliança Popular afronta, per primera vegada, el fet autonòmic, amb açò vull dir que tant Aliança Popular com els Partits amb els quals ens hem unit en coalició, som responsables, coherents amb la nostra trajectòria i fidels amb els nostres compromissos reals, adquirits davant els electors, i crec que aquí no es pot dir ni es pot fer una demagògia, o no demagògia o fer ús de possibles declaracions que hagin fer líders nacionals, per la mateixa regla de tres, jo els puc dir que els seus líders van passar de ser republicans a ser democràtics, a ser monàrquics, perdó, de defensar, per una banda, l'estat d'autonomia i donant un resultat de constituir-se en un Govern centralista, segons veim. Però no hem de caure en aquesta falàcia, som nosaltres i no els líders nacionals els que hem de configurar aquesta Comunitat Autònoma. Al llarg del procés autonòmic, n'hi ha que han canviat les seves postures, nosaltres creim que no hem canviat, potser que aquest també sigui el cas del Partit Socialista, perquè nosaltres hem mantengut una fidelitat a uns principis, i aquesta solvència, ho reconesc, no sempre ha estat fàcil, ha merescut qualque vegada argumentacions, acusacions, incomprensions, atacs i quasi m'atrevesc a dir insults, allò que diguérem, i fa temps, llavors, ho deim ara, allò que vam prometre als nostres votants, ho complim ara, i allò que assumírem en consciència, ho hem presentat davant el Parlament. Sabem que la política és l'art del possibilisme, i es podria argumentar que ja que sembla que no hi ha possibilitats amb garanties que els nostres criteris paritaris vagin endavant, la cosa més intel·ligent i de més seny seria doblegar-nos davant un raonable possibilisme legislatiu. Bé, a aquest argument hem de respondre dues coses: primera, que aquest possibilisme polític no pot mai arribar tan enfora com el de violentar les pròpies conviccions, en qüestions que consideram importants, com és aquesta, i que consideram també serioses. No vull recordar aquí frases fetes sobre si val més tenir honra que naus o naus sense honra, perquè un elemental sentit de la nostra responsabilitat ens dur a preferir, si és que sigui el cas, haver de sofrir avui una derrota parlamentària, que encara no ho crec, abans de trair les nostres pròpies conviccions i els nostres propis electors.

El criteri de la paritat que nosaltres defensam havia estat compartit per la majoria de les forces polítiques en el seu moment, no tenc la intenció, ara i aquí, d'haver de retreure o remoure consciències que s'han anat acumulant a l'hora de contemplar qüestions tant greus com el sistema electoral d'aquestes illes, però convé refrescar la memòria, encara que només sigui perquè quedin clars els criteris de la Coalició Popular en matèria electoral, i que no són criteris políticament suïcides, com s'escriu avui damunt un mitjà de comunicació. I ahir mateix, quan els nacionalistes, els de Mallorca i els de Menorca, feien de la paritat qüestió de gabinet, i era ahir mateix, com aquell que diu, quan totes les forces polítiques, socialistes inclosos, consensuaven el Reial Decret de 13 de juny del 78, on es constituïa, d'una manera paritària, el Consell General Interinsular. I era ahir mateix també, quan el Reial Decret de 26 de gener del 79, establia, per a Mallorca, 4 districtes electorals.

No es presenta, doncs, a aquesta Cambra, una Llei Electoral que el Govern ha agafat i se l'ha posada davall el braç i que no hagi tingut, inicialment, un suport majoritari per molts representants aquí avui reunits, aquesta Llei Electoral, amb els continguts paritaris ha estat assumida, en un moment o en un altre, per tots vostès i per tot el que vostès representen, ja veurem el final d'aquest debat quin serà, quin serà el resultat de les resolucions, però, si més no, quedarà constància que hi va haver un grup polític que va dir el que faria i va fer el que havia dit.

En defensa de la Llei Electoral que presenta el Govern és inevitable apellar a dues vies d'argumentació: la jurídica, a què vostè ha fet referència, i la política. Hi ha un mandat parlamentari, un mandat parlamentari que ve establert a l'article 20 del nostre Estatut, o un mandat de l'Estatut, on s'imposa, i diu l'article, un sufragi universal, igual, directe, secret, mitjançant un sistema de representació proporcional que asseguri una adequada representació de totes les zones del territori. Només que ens atraquem un poquet a mirar dins aquest precepte estatutari, veurem que en

ell mateix es crea una tensió interna entre la proporcionalitat i l'adequada representació de tots els sectors del territori, que se n'accentuï més una que l'altra constituirà una decisió política illegítima, però mai no es podrà argumentar com ara tothom fa, una mica, consider, irresponsablement, que hi ha hagut una desnaturalització del sistema democràtic. Aquests que s'oposen a criteris paritaris de la Llei Electoral solen afirmar que atempta contra el principi, d'un home, un vot, i arriben a insinuar que es pot pregar, fins i tot, a la inconstitucionalitat, ja que es violenta el principi d'igualtat de vot, i que la proporcionalitat, sembla ser, resulta ser una condició «sine qua non» per garantir el democratisme de la representació. Jo he dir aquí clarament que açò no és ver, i no és ver d'acord amb la doctrina i amb les experiències vigents ara mateix al món democràtic, crec que cap dels que som aquí pot dubtar de la qualitat democràtica o de les democràcies occidentals, ni pot dubtar de com es forma el Parlament Britànic, Americà, Canadenc o Francès. A tots aquest països, no solament és un sistema proporcional, sinó que és un sistema majoritari, en el qual la representació parlamentària no és proporcional al nombre de vots obtinguts per cadascuna de les candidatures, sinó que els més votats es veuen afavorits en la representació. Són dos sistemes: majoritari i proporcional, en aquest cas, proporcional corregit.

Els mínims establerts i que s'estableixen a la mateixa Llei General que regula les eleccions, romp d'entrada aquest principi de la proporcionalitat, quan Ceuta i Melilla amb un Diputat atempten aquest principi. El nombre de dos Diputats que la Llei Electoral estableix com a mínim per a cada circumscripció electoral és també una violentació o violació, entre cometes, del principi de la proporcionalitat. Continuant amb aquests exemples, que crec que són importants, s'ha de dir que el vot d'un madrileny val quatre vegades manco que el vot d'un sorià, i per al Senat, cada cinc-cents mil madrilenys, un Senador; a La Rioja, cada cinquanta mil. També en aquesta ocasió es violenta sensiblement la proporcionalitat, i el mateix mecanisme de representació d'aquestes illes al Senat, és un altre exemple. I amb els règims autonòmics, tenim Estatuts d'Autonomia, com pot ser, per exemple, concretament, el d'Andalusia, on diu que cap província no podrà tenir el doble de Diputats que l'altra, i si en aquesta Comunitat Autònoma que, teòricament, és uni-provincial, però que de fet es configura en tres Consells Insulars i que, per igualtat i similitud, en tres Diputacions, es podria dir que nosaltres el que demanam és que no hi hagi cap illa que tengui el doble de Diputats que l'altra. I és una proporcionalitat corregida, on la suma de totes les illes menors sigui igual a l'illa major. I el cas més clar el tenim en una altra Comunitat Autònoma, d'unes característiques geogràfiques exactament iguals que les nostres: Canàries, on tots sabem qui van ser els responsables de confeccionar l'Estatut, no un govern conservador, sinó precisament una majoria socialista; i tots sabem com es regeix a Canàries, a Canàries sí que existeix, no una paritat, sinó una triple paritat entre els 15, 15 de les dues illes major, i entre els 15 de cadascuna d'aquestes amb la resta de les illes perifèriques. I aquí, concretament, a Balears, no es dóna el cas d'una violentació tan flagrant com pugui ser, per exemple, la de Canàries, on Gran Canària, que té 93 vegades més una població superior que l'illa de Hierro, té una representació, només, cinc vegades superior, i allà dins hi ha 93 vegades més habitants que no a l'illa de Hierro. Si allò val per a Canàries, pot valer exactament igual també per a les nostres illes.

Què volem dir amb tots aquests exemples que tenim aquí, perquè els meditin tots aquells que sembla que s'escandalitzen quan es matisa el principi de la proporcionalitat? Simplement, que la proporcionalitat no ha estat, ni és un principi ... de cap sistema electoral del món, i de l'espanyol, per suposat, tampoc. La vertedera qüestió, i amb açò estic d'acord amb el Portaveu del Grup Socialista, ha d'establir aquest límit, a la correcció d'aquesta proporcionalitat, i aquest límit variarà en funció d'una sèrie de circumstàncies polítiques, segons siguin els partits polítics que puguin obtenir una majoria per fixar aquests límits territorials i demogràfics. Que no ens digui, idò, que les raons per oposar-se a aquesta Llei Electoral son democràtiques, perquè ni la trajectòria de tots nosaltres ni la de tots vostès, en haver defensat sistemes paritaris, com s'ha demostrat, ni en haver-li donat un suport en el seu moment, ens legitima per dubtar del democratisme de la Llei Electoral presentada pel Govern, perquè açò seria tant com dir que hauríem de dubtar del seu comportament democràtic a un moment determinat.

Ben al contrari, que es digui clarament aquí i avui, i sense cap tipus de rubors o embuts, perquè d'açò en tenen l'obligació, que la vertadera causa per la qual s'oposen és que no volen, no desitgen ni toleren que la suma de representants de les illes menors sigui igual a la de la major, i no toleren que aquesta realitat sociològica, econòmica, cultural i física, que és la part forana de Mallorca, es pugui equilibrar enfront d'un pes demogràfic, com és Palma, que podem matisar, perquè aquí s'ha volgut equivocar, com es diu en un llenguatge un poc culi, ... al personal. No és cinc per Palma, si n'hi ha quinze per tota Mallorca, el 50 % d'aquest quinze serà directament o indirectament elegit pels ciutadans de Palma, perquè suposa el 50 % del pes demogràfic, i, a més a més, per a aquest districte se n'hi donen cinc més. I aquest és el tema, i no és un altre. I ara, arribam al fons de la qüestió. I aquí el que s'ha de dir clarament és per què s'ha reivindicat la paritat o, més ben dit, una proporcionalitat corregida fins a l'extrem de ser més o manco iguals.

Deia fa un moment que desmitificada la realitat constitucional espanyola i d'altres països, parcialitat autonòmica, la proporcionalitat no és una qüestió de més o manco democratisme, la qüestió és establir, com deia, aquest límit corrector. I és clar que el legislador, a l'hora de confeccionar el nostre Estatut, quan es referia a una representació territorial, és perquè volia expressar que aquesta territorialitat específica de la nostra vertebració geogràfica es manifesti clarament amb mecanismes el més justos possibles de representació. I no vull fer un procés d'intencions, ni molt manco una interpretació jurídica fàcil o elemental sobre un problema, sobre aquest problema secular, i quin és aquest problema? Simplement un, i aquí s'ha fet un poc d'història, i jo vull que vostès, en aquest moment, agafin les meves paraules, únicament i exclusivament, com un recordatori històric, en el qual nosaltres, des del moment que assumim la democràcia, tots els que som aquí, no hi tenim res a veure. Però sí que la realitat era una, la història i aquesta realitat administrativa que són les nostres illes, només existia amb la ... provincial de l'Estat, res més, la realitat era que la participació, com vostè ha reconegut, de Menorca, d'Eivissa

i Formentera, fins i tot, de la part forana de Mallorca, amb una elaboració de polítiques provincials, en la presa de decisions i amb l'articulació definitiva d'un projecte collectiu, era nulla, era zero, no existia aquesta participació, i li agraesc que ho hagi reconegut. ... No dic açò com una reivindicació pròpia ni de la part forana ni de les illes menors, perquè jo no represent aquí ni part forana ni illes menors, represent, simplement i clarament, aquest Executiu.

El tema que debatim avui crec que és important, i és important perquè el que acabo d'explicar, que no hi havia aquesta participació, no solament ja d'illes, ciutadana per suposat, perquè no n'hi havia, es va rompre, es va rompre, a Déu gràcies, amb l'entrada de l'autonomia, i es va obrir una porta d'esperança, i aquesta porta que es va obrir tenia dues vertents i eren: una arribar a unes cotes d'autogovern, a poc a poc hi estam arribam, d'autogovern a nivell de Comunitat Autònoma i de govern i administració propis de cadascuna de les Illes a través dels Consells Insulars. Però també s'havia d'arribar a un altre punt, un punt que permetia, en certa manera, fer la vertebració intra-autonòmica i obrir per primera vegada a la història un procés collectiu de convivència, no des d'una subordinació, sinó des d'una igualtat. Jo no sé si són conscients, tots vostès, de la importància que té que aquesta Llei Electoral sigui paritària. Si que sé, i n'estic convençut que tant els menorquins, els eivissencs, com també els mallorquins, independentment de la seva procedència, estaran d'acord amb aquesta discriminació que havia existit fins ara, no des de la nostra democràcia sinó des de molt abans, és una qüestió de repressió històrica, per una banda, i, potser per una altra, i serà, un procés d'integració, entre tots, no d'uns contra els altres, perquè el mateix argument que s'empra aquí, de dir que aquesta Llei Electoral paritària o proporcional corregida no té sentit, perquè un Parlament mai no es vota per illes, precisament per açò, perquè mai no es vota per illes, no hi ha d'haver cap tipus de rubor en voler igualar la representació parlamentària entre la major i les menors. Perquè aquí es vota únicament i exclusivament per idees, per principis, per programes i per partits, per tant, aquest enfrontament no pot existir encara que hi hagi aquesta Llei amb aquests termes establers i que tant reivindicam. I açò crec que són els motius que nosaltres hem anat explicant de per què s'havia de fer aquesta correcció i per que no s'havia de tenir por a aconseguir aquesta realitat, perquè, én definitiva, no es violenten els principis democràtics, perquè, en definitiva, que s'augmentin tres Diputats a Menorca i tres Diputats a l'illa d'Eivissa-Formentera, el que fa en definitiva és corregir amb unes petites dècimes el que hi ha actualment ara, simplement i planament.

Per tant, i fent ja una referència directa, que aquesta crec que han estat uns arguments, com he dit abans, que es podien emprar per a cada un dels que he exposat del que és l'esmena socialista, s'ha de dir que estam davant un projecte alternatiu, evidentment, i situats a l'altra banda del món, a les antípodes amb el projecte que nosaltres aquí presentam. I el rebuig ve per diversos cantons. En primer lloc, i potser no siguem els més indicats aquí, un rebuig perquè s'ha dut una pràctica legislativa per part del Grup Socialista que no acab d'entendre, quan s'han fet, innecessàriament, duplicitats de disposicions que ja són contemplades a una llei general. Jo vull recordar aquí que una de les primeres vegades que vaig pujar a aquesta tribuna, un digne representant del Grup Socialista, avui un dels seus Ministres i, per suposat, dels nostres, argumentava en un primer projecte de Llei que aquest projecte de llei contenia una quantitat d'articles innecessaris perquè eren regulats a lleis generals bàsiques de l'Estat; tot el que no es regula en aquest projecte de llei que presenta el Govern és d'aplicació la Llei General de l'Estat.

Un altre dels punts és a l'exposició de motius. Una exposició de motius on s'aprofita, crec que no podria ser mai del món definitiva, no li llegiré el paràgraf, però crec que no podria ser mai definitiva, l'exposició de motius és per explicar simplement i clarament el seu projecte alternatiu, en una exposició de motius no hi pot haver desqualificacions a altres projectes legislatius, supòs que s'hauria de modificar.

I un altre dels aspectes pels quals el rebutjam, és que no solament vostès no fan possible aquest sistema proporcional altament corregit entre les illes, sinó que subordinen tot aquest ordenament, i perdoni pel que diré, a uns interessos més o manco solapats de partit, segons com puguin tenir en compte que puguin anar les eleccions, per una part o per l'altra. Diuen que admeten la proporcionalitat corregida per la representació insular, però, en canvi, neguen aquesta realitat sociològica, econòmica i política de la part forana. L'esmena socialista ni tan sols contempla la possibilitat de districtes dins les circumscripcions electorals, no importa ser molt viu per adonar-se que la Llei coincideix punt per punt, no amb la realitat de la societat balear, sinó amb la realitat dels interessos electorals del Partit Socialista.

Per açò, nosaltres rebutjam en aquest moment, i demanam a la Cambra que tengui en compte que avui no s'aprova un Projecte de Llei, que tengui en compte que avui es dóna llum verda o no al text del Govern o al text alternatiu perquè sigui tramitat; el resultat final serà més envant, que era el que havia insinuat a la meva primera intervenció. Per tant, i per acabar, poques coses més em queden a dir, només apellar una vegada més al sentit de la responsabilitat de tots els Srs. Diputats davant un projecte de llei pensat per vertebrar la nostra Comunitat Autònoma sobre la base de la germanor de totes les Illes i no d'enfrontaments, que no n'hem fet cap.

Pensam que les hegemonies, si és que n'hi hagi d'haver, i ho tornam repetir, han de ser polítiques, mai territorials, per açò no té perill aquesta proposta que nosaltres feim. I ara tenim l'oportunitat històrica de fer allò que la història recent no va ser capaç de fer: que tots facem feina per una igualtat de totes les Illes, i que aquestes illes siguin de tots i per a tots.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Vice-president.

EL SR. TRIAY LLOPIS:

Gràcies, Sr. President.

Amb molta atenció hem seguit la intervenció del Sr. Vice-president del Govern, que ha fet una patètica defensa del seu projecte, un projecte que no tan sols ha ilustrat profusament amb la seva efigie als mitjans de comunicació, durant mesos, sinó que, endemés, hi ha xifrat voluntàriament tot el seu futur polític, en aquesta carta de la Llei Electoral paritària. I ho ha fet

ell voluntàriament, i naturalment se sent avui com aquell possible condemnat a mort, que ha assumit voluntàriament fer la defensa ell en persona. Però els seus arguments, ni tan sols als seus creients, collegues de coalició de govern, han pogut convèncer, altra cosa seran els vots, ja ho sabem. Però aquesta és la realitat.

Sr. Huguet, la Llei Electoral General estableix exactament quins dels seus articles són aplicables obligatòriament pel fet de ser competència de l'Estat a les eleccions autonòmiques, tots els altres articles que no són a aquesta relació, per molt que vostè digui, si la nostra llei electoral no s'hi acull, si no reprodueix, si és que li agraden els mecanismes, no s'aplicaran les nostres eleccions autonòmiques. Però aquesta precisió és, tal vegada, el manco important dels temes que aquí s'han de tocar.

Ens ha fet una llarga exposició sobre els sistemes electorals de diferents llocs, que dins la limitació de temps que em correspon, voldria tocar. El sistema britànic, Sr. Huguet, el sistema britànic és un sistema majoritari, però els sistemes majoritaris poden assegurar tan bé com els proporcionals la igualtat del vot i la reproducció de l'electorat a les Cambres, perquè es fan, a Anglaterra específicament, a circumscripcions uni-nominals, uni-nominals i, per tant, el conjunt de les circumscripcions uni-nominals, si estan ben fetes, donen un resultat correcte. Però, els anglesos, que tenen molta tradició democràtica i que, a més, tenen també una llengua molt rica, tenen una paraula, una paraula que ells diuen, exactament, i perdoni que no la trobi aquí, «gerrymander», «gerrymander» significa exactament, en anglès, dividir injustament o arbitràriament districtes electorals. Els anglesos, no tan sols tenen una llarga tradició de divisió injusta i arbitrària de districtes electorals, sinó que també tenen un verb per definir-ho. El que vostès fan de Mallorca, és pur «gerrymander»; vostès divideixen Mallorca injustament i arbitràriament per obtenir uns resultats electorals. Vostès no divideixen Mallorca en districtes judicials, vostès divideixen Mallorca en canongies polítiques, i perdonin, senyors demòcrates cristians. Canongies polítiques, perquè només així es pot qualificar aquesta laminació dels vots dels ciutadans que, no em parlin d'electoralisme, perquè, o de partidisme, perquè, senyors de la Coalició Popular, crec que no és just, no és just que, perquè els facin poc cas per ara, jo esper que en el futur, encara que no ho desig, qualque dia n'hi faran, els electors de Palma o del districte judicial de Palma, els facin poc cas, això no justifica, en absolut, que vostès vulguin disminuir per quatre la seva representació en relació amb el conjunt de l'illa de Mallorca. Crec que això és una autèntica arbitrarietat, i això és una injustícia que es correspon exactament amb aquesta paraula que no trobava i que, segurament, vostès coneixien, i per això patien que jo no la trobés.

Però, a part d'aquests temes, vostè ens ha parlat de Canàries. Senyor jove Vice-president, com se l'anomena habitualment, la seva memòria política sembla ser molt curta. L'Estatut de Canàries és el que estableix el sistema electoral, no és una llei electoral fora de l'estatut. L'Estatut de Canàries es va fer a l'anterior legislatura, amb una majoria d'UCD, amb un president de Canàries d'UCD i amb una aportació externa, des de l'oposició del Grup Socialista. L'Estatut de Canàries preveu, tots els Estatuts es poden modificar per majoria absoluta, manco la Llei Electoral de Canàries, que necessita dos terços per ser modificada; és molt més fàcil modificar l'Estatut de Canàries que la seva Llei Electoral, els socialistes hi van votar en contra d'aquest sistema electoral, la qual cosa no vol dir que boicotejassin l'aprovació final de l'Estatut, la qual cosa també, és clar, i això també ens va passar aquí, els Estatuts són una suma d'equilibris, són una suma de compensacions, són una suma de competències del sistema electoral, de funcions, etc., i moltes vegades el que està en minoria ha de passar per aquestes situacions i ha d'acceptar una cosa ..., imperfecte i desigual, clarament desigual, però ha d'acceptar, precisament, perquè el conjunt de l'Estatut i de l'Autonomia de les Illes, en aquest cas Canàries, ho justifica. Per tant, no ens involucri en aspectes en els quals nosaltres no hi tenim res a veure.

La representació del Senat a les Illes Balears, efectivament, tothom sap que la representació del Senat és desigual, però el Senat és una Cambra territorial, és una Cambra que realment ni tan sols decideix, és una Cambra moderadora, que fa una segona lectura, que després les discrepàncies se sotmeten novament al Congrés de Diputats, que és l'autèntica Cambra més proporcional, perquè com he dit repetides vegades la proporcionalitat estricta, la igualtat estricta del vot no existeix. Però, a les Illes Balears, i vostè m'ho posa com a exemple, bé, hi ha dos Senadors que s'elegeixen per les illes menors damunt cinc del conjunt, un 40 %, bé, la nostra proposta suposa que les illes menors tenen el 44 %, per tant, la nostra proposta, que és la mateixa que l'actual, amb unes dècimes de correcció, és una proposta molt més favorable, molt més generosa a les illes menors que la proposta del Senat per a les eleccions generals.

Crec, senyors, que aquest de la paritat és un globus desinflat, hem repassat per preparar aquest debat totes les argumentacions i les polèmiques que es van produir sobre l'any 80 entorn a aquest tema, tota aquella crispació, tota aquella dificultat, i realment hem de reconèixer que això és absolutament superat. Avui, crec, no és que diguem la darrera paraula sobre aquest tema, és evident, ja ho ha dit el Sr. Vice-president, avui s'iniciarà, si això prospera una nova argumentació i un nou procés parlamentari, però res permet confirmar allò que deia, i dic novament, el Sr. Fraga Iribarne, però no ho dic perquè sigui un líder nacional, desconnectat i desconeixedor de la realitat d'aquestes illes, perquè, com tothom sap, en aquells dies, en aquelles setmanes, en el Congrés de Diputats, el Sr. Fraga Iribarne llegia papers que li preparava el senyor Comissari, el senyor, actualment comissari, que no era cap líder extern ni desconeixedor de la nostra realitat, sinó líder regional i un capdavanter de tots aquests temes que vostè ha dut aquí, ens deia aquest Estatut neix mort, neix mort per a les illes menors, precisament perquè no es reconeixia la paritat. Crec que ningú del Govern, essent el Govern del partit i de la Coalició d'aquest líder nacional, no podria compartir avui, després de tres anys d'Estatut, que va néixer mort i que, per tant, tota la feina que hem fet fins ara ...

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, vagi acabant.

EL SR. TRIAY LLOPIS:

... ha estat inútil. Gràcies, Sr. President.

Vull acabar per dir que el Decret de l'Estat que va ser proposat per a les eleccions del Consell General

Interinsular, nosaltres mai no hi vàrem estar d'acord, però estàvem en minoria, i, com que era per una sola vegada, tampoc no es tractava, ni teníem força per impedir-lo, ni tampoc no li vàrem donar molta més importància de la que tenia, per una situació absolutament única, transitòria i que no s'havia de repetir perquè no tenia cap continuïtat com a Llei Electoral.

Per tant, insistesc, Srs. Diputats, el Grup Socialista proposa una proposta justa, una proposta mirant al futur, no una proposta mirant al passat, un passat que moltes vegades queda enterrat dins les tenebres de la dictadura, dins un passat que crec que ha estat completament evolucionat amb la nova organització de la nostra Comunitat, amb la Constitució Espanyola, a partir de la qual s'han clarificat, no hi ha dubte, moltes postures a tots els Partits i que, per tant, nosaltres demanam un vot favorable, demanam també la col·laboració, i no tengui dubte, Sr. Vice-president, que si el problema que al final ens resta és redactar millor i més encertadament l'exposició de motius, tindrem molt de gust a col·laborar, fins i tot, amb el Grup Popular.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat.

Vol tancar la qüestió incidental?

EL SR. HUGUET ROTGER:

Cràcies, Sr. President. Bé, en primer lloc, dir que m'alegra que en la segona intervenció no s'hagi emprat cap tipus d'argumentació que pugui suposar que el sistema que proposa el Govern és antidemocràtic o violenti el sistema democràtic, com s'havia afirmat abans, la qual cosa, si s'ha callat això, vol dir que és tan legítima i constitucional la nostra proposta com la seva, perquè s'ha, això, acceptat.

Efectivament, és impossible que avui, en aquests punts fonamentals, ens puguem posar d'acord, perquè, com dèiem abans, el bessó de la qüestió és aquest, no és si falten articles o si en sobren, si s'ha d'aplicar una llei o si s'ha d'aplicar l'altra. Vostè sap perfectament que tot allò que no estigui regulat a la Llei Electoral de la Comunitat Autònoma, i sigui bàsic a la Llei General, és d'aplicació per a qualsevol llei electoral autonòmica, açò és així, perquè hi ha sobre açò bastant jurisprudència.

No entraré en possibles desqualificacions, que jo entenc que no era la seva intenció, però aquí sí que una altra vegada s'ha fet ús de declaracions. I no m'agrada estar damunt aquesta tribuna, com deia el digne representant del PSM, per contrastar unes opinions o unes declaracions d'uns mitjans de comunicació, que no és aquest el tema del debat d'avui. Però li reafirm que jo vaig apostar, sí, el prestigi polític entorn a una Llei Electoral que contemplés la paritat, i el meu compromís era no trair aquests principis dins l'electorat allà on em vaig comprometre i em van votar, i el meu principi i aquest prestigi també estava en funció que no em veiés abandonat en el seu moment per cap grup de la coalició, per tant, jo no em veig violentat, ni s'ha alterat el prestigi polític, no d'aquest que li parla, que és un més, sinó de tota la coalició, que ha mantengut coherentment, sapiguent que podria obtenir un resultat advers, que encara no sabem, esperem que no sigui així, ho ha mantengut fins al final, no en una espècie de «sostenella y no enmendalla», sinó simplement per coherència, perquè crec que això és el mínim que pot demanar el poble als polítics, que hi estaran d'acord o no hi estaran d'acord, però el mínim que exigeixen els ciutadans és aquesta coherència interna i aquesta coherència amb els programes, amb les propostes i els compromissos que es fan, perquè si no, quan es canvia d'açò, si hi ha raons que diguin que açò s'ha de canviar, i nosaltres no n'hem trobada cap, tots sabem com se sofreix després en haver de fer un canvi, i «donde dije diego, digo ahora digo». En aquest cas, el tema concret, per exemple, que vostè van haver de fer en el referèndum de l'OTAN, açò sí que va ser un problema, perquè van haver de canviar totalment, en aquest cas, nosaltres no hem tingut ..., i potser que vostès tenguessin raó per canviar, no ho dubt, si nosaltres haguéssim trobat arguments en aquest cas, tal vegada també ho haguéssim fet, però no és aquest el cas, la coherència, en tot moment, ha estat mantenguda.

Un altre aspecte és la divisió, no és ni un invent ni una entelèquia del Grup Popular aquesta divisió, el Reial Decret del 1979, estableix concretament, per a l'illa de Mallorca, el que nosaltres configuram a la nostra Llei Electoral, i ho estableix un Reial Decret que va ser assumit, vulgui o no vulgui, a darrera hora consensuat, per totes les forces polítiques, potser que vostès en aquell moment no hi estiguessin d'acord, ha fet molt bé quan ha dit, però com que no teníem la majoria, es va haver d'assumir, però abans de dur-se a aprovació, s'havia tengut coneixement i s'havia assumit per totes les forces polítiques, igual que s'havia assumit per totes les forces polítiques la representació paritària dins del Consell General Interinsular, el que valia abans, pot valer també ara.

Jo no he fet referència, i si ho he fet, rectific, però crec que tendrem el Diari de Sessions i les gravacions, quant a una Llei Electoral Canària, he dit que l'Estatut de Canàries contempla açò, i he dit que el Partit Socialista ho accepta, a açò, perquè si no, hagués presentat un Projecte de Llei sobre aquest tema, que reformés i tirés per avall el que en aquest moment és la representació de Canàries. Anem a suposar, però, que tenguin raó vostès, en aquest cas, que no tenc per què dubtar-ho, però per què no em treu l'exemple d'Andalusia? On l'Estatut també diu que cap província podrà tenir el doble de Diputats que una altra, també és un altre exemple.

Per tant, jo crec que entrar, com ha tornat fer vostè, en declaracions, sigui qui sigui qui li passava el paperet, no té cap importància aquí, la qüestió és que aquest tema és un tema totalment nostre, la qüestió és que en tota entrada a una democràcia, quan se surt d'un estat totalitari, les postures radicals d'esquerres i de dretes en bé del país es van moderant, i açò ha estat el procés que vostès han seguit, que de cada vegada es moderen, fins al punt que fins i tot l'esquerra els critica que fan una política de dretes, jo no ho crec així, sincerament. Per tant, si vostès han fet aquest procés, no ataquin si hi ha altres grups que també duen un procés d'evolució en benefici, amb uns pactes nacionals, no ho oblidem, de treure en aquests moments, de treure la democràcia cap endavant.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Vice-president.

Acabada la qüestió incidental, obro el torn en contra de l'esmena alternativa.

Sr. Albertí?

EL SR. ALBERTÍ PICORNELL:

Sr. President, per una qüestió d'ordre. Volia demanar a la Presidència que nosaltres, perquè res no està guanyat o perdut, sense ser votat, pensam que encara guanyarem la nostra esmena, el que voldria demanar-li és que si renuncii al torn, si podré fer ús de l'explicació de vot, després d'haver votat, renunciant al torn que em pugui tocar ara.

EL SR. PRESIDENT:

Si vostè no intervé dins el debat, vostè podrà intervenir al final.

EL SR. ALBERTÍ PICORNELL:

Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Per tant, dins el torn en contra no hi intervé ningú.

Dins el torn de fixació de posicions?

Sí, sí.

Pel Grup Mixt té la paraula el Sr. Josep Maria Lafuente.

Disposa d'un temps de deu minuts.

EL SR. LAFUENTE LÓPEZ:

Molt breument, perquè ... (deficiències de so) ...

Gràcies, Sr. President. Deia que la meva intervenció seria una intervenció més aviat breu, perquè el que ocorre al meu entendre és que he estat sorprès, perquè tothom ha estat dient quines seran les seves posicions sobre l'articulat, i d'acord amb l'article 111 del Reglament, aquí no hem de parlar si un és partidari de la paritat o de la proporcionalitat corregida o de si hi ha d'haver uns districtes electorals a Mallorca o no n'hi ha d'haver, o quines circumstàncies electorals hem de tenir, això són problemes de l'articulat íntim del projecte de llei i de les esmenes possibles, que, si s'aprova, tendran lloc demà o passat demà, o quan sigui. Avui hem de posar de manifest, d'acord amb l'article 111, si aquesta esmena alternativa és o no coherent, és improcedent o procedent, i clar, del mateix criteri que jo he tengut al principi, dient que, qualsevol projecte de llei electoral que es presenti dins aquesta Cambra, sense haver aprovat prèviament, com a condició indispensable, d'acord amb l'article 37 de l'Estatut, la Llei de Consells Insulars, serà improcedent, qualsevol que es presenti; si jo he dit aquesta cosa, exactament igual que ha dit el Grup Regionalista, exactament igual que ha dit el Grup Nacionalista, el Grup Mixt ho diu exactament igual, qualsevol Proposició de Llei que es presenti no serà, d'acord amb l'article 111, conseqüent ni coherent i, per tant, mentre no s'aprovi la Llei de Consells Insulars, aquest projecte de Llei serà improcedent. És tot, tota la resta sobra, hem fet discursos i discursos durant temps i temps i temps que no tenen res a veure amb la discussió concreta de l'article 111 del Reglament, que és el que s'ha de fer.

Res més i moltes de gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Lafuente.

Sr. Damià Pons i Pons, té la paraula.

EL SR. PONS PONS (DAMIÀ):

Sr. President, Sres. i Srs. Diputats. Recollint el recordatori del Sr. Lafuente, jo diré bàsicament que si no prospera la proposta de devolució de la Llei al Govern, presentada en forma d'esmena a la totalitat pel Grup Regionalista, a la qual ja he anunciat i reiter que hi donarem suport, si no prospera, nosaltres donarem suport a una esmena alternativa, a l'articulat alternatiu, presentat pel Grup Parlamentari Socialista.

I diré les raons globals. No només serà per qüestió de paritat o no paritat, sinó perquè és la confrontació d'un text alternatiu, que és notòriament superior al presentat, al que conté el Projecte de Llei presentat pel Govern. Per què? Perquè aquest text alternatiu del Grup Socialista regula tota una sèrie de matèries, d'una forma tal vegada millorable, però, en tot cas, les regula amb molta diferència, una diferència positiva sobre el Projecte de Llei del Govern; com són, ja s'ha insinuat, la regulació de les Juntes Electorals, la regulació del sistema d'elecció, la regulació de les campanyes i dels espais públics als mitjans de comunicació, la definició de circumscripció electoral, l'acomodació dels diferents Consells Insulars al que preveu la Llei de Bases de Règim Local, la fixació de despeses electorals i subvencions, sense deixar-ho a l'arbitrarietat del Govern i, finalment, i com un element més, la proposta d'un sistema electoral no paritari, però que nosaltres creim que s'ajusta més ja a la realitat del moment en què estam ara.

Dit això, vull fer, ja aquí s'ha dit, i pareix que hi ha el costum de fer una mica d'història, jo voldria recordar de quina manera el Grup d'Esquerra Nacionalista-PSM ha participat a la construcció d'un estat democràtic, a la d'un estat d'autonomies, i com les seves propostes, en relació a la matèria autonòmica i concretament a la qüestió del sistema electoral més convenient per a aquest país, han anat variant en funció dels canvis històrics que s'han produït. Nosaltres, en principi, i permeteu-me que expliqui una mica el nostre somni, quan encara no hi havia una Constitució en vigor, somniàvem que l'Estat que sorgiria, l'Estat democràtic que substituiria la dictadura franquista, seria un estat de caire federal o de caire confederal, millor, i, en conseqüència, esperàvem que la Constitució fos molt més generosa del que finalment va ser en matèria autonòmica, però, una vegada aprovat, amb la nostra abstenció, precisament perquè en matèria autonòmica nosaltres no vèiem que s'hagués anat tan enfora com crèiem que era necessari, una vegada que la Constitució va definir un estat amb àmplies autonomies, però no un estat federal, ens vàrem trobar que en matèria de representació, la Constitució, a l'article 152, apartat 1, deia que les Assemblees Legislatives, el Parlaments de les diferents Comunitats Autònomes serien elegits per sufragi universal, d'acord amb un sistema proporcional que asseguràs també la representació de les diverses zones del territori. Per tant, ens trobàrem davant un imperatiu constitucional, que era, per una part, fer adient una representació de les diferents zones territorials, però clarament un sistema de representació proporcional. La tramitació de l'Estatut, s'ha recordat també aquí, no va ser precisament una cosa fàcil, i no va ser una cosa fàcil, perquè, com vàrem exposar dins tot el debat autonòmic, nosaltres no partíem d'un passat comú, institucionalment comú, i el passat comú que teníem, que era la famosa Diputació Provincial, que va durar de l'any 1812 fins a

l'any 1979, s'ha dit aquí, no va ajudar la convivència entre els diferents pobles, no va fer més que traslladar l'esquema de l'estat centralista, còpia de l'estat francès del segle XIX, a nivell de les Illes Balears, va instituir un centralisme, concretament central a Palma, i que va crear tota una cadena de greuges, sobretot dins les illes menors, i també dins la part forana, que es varen sentir marginades i que a l'hora de construir una autonomia, es va veure ben clar que els recels històrics sembrats per la nefasta Diputació Provincial i el seu centralisme, varen ressuscitar i varen fer bastant traumàtica la tramitació del nostre Estatut d'Autonomia. En aquell moment, Esquerra Nacionalista, el PSM, va participar en el debat de l'Estatut, tot i que finalment no el va votar favorablement, amb una sèrie de propostes que jo sí vull recordar, perquè justifiquen una visió completament diferent del que l'Estatut finalment va ser. Nosaltres enteníem que no hi havia d'haver només la institució de Govern interinsular, el Govern de la Comunitat Autònoma i els Consells Insulars, sinó que pensàvem en un esquema comarcal. Vull recordar que al text alternatiu que nosaltres vàrem aportar al debat, a l'article 6 apartat 1, dèiem que s'estructurarien les Illes, les Illes no, la Comunitat Autònoma, perdó, en illes, comarques i municipis, cadascuna d'aquestes institucions territorials dotada de la seva pertinent institució de govern. Evidentment, una vegada que l'Estatut va optar per un sistema que no contemplava la institució de les comarques, una altra vegada vàrem trobar com una proposta nostra no formava part de la Llei Orgànica de l'Estatut d'Autonomia. Nosaltres vàrem pensar, i finalment es va admetre, que una manera d'evitar les desconfiances, els recels, els traumes que impedien tirar endavant l'Estatut era, i això sí que es va aprovar, que la Llei Electoral que tanta pols aixecava no s'establís de forma definitiva a l'Estatut, sinó que formàs part únicament com una disposició transitòria, nosaltres, a la disposició transitòria quarta del nostre text alternatiu vàrem proposar que les primeres eleccions als Consells Insulars i al Parlament de les Illes Balears, es farien mitjançant un sistema electoral de caire paritari, les primeres, perquè pensàvem que era important que del mateix funcionament de les institucions autonòmiques, se'n derivàs o no se'n derivàs un sistema menys o més paritari o més o menys proporcional. L'Estatut ho va recollir, l'Estatut va recollir també la nostra proposta que els Consellers fossin al mateix temps, tenguessin la condició de Diputats del Parlament de les Illes Balears, perquè pensàvem que era molt perillosa una descoordinació, fins i tot, una descoordinació física d'aquestes institucions. Sabem que això genera i ha generat molts de problemes, però creim que l'experiència, en aquest sentit, no ha estat del tot negativa.

Ara bé, de llavors ençà hi ha hagut un funcionament d'aquest Parlament, i hem tengut ocasió de constatar si allò que es deia dins el debat de l'Estatut, els famosos enfrontaments i recels entre illes si això es consolidava, si això es traduïa en aquest Parlament o si això aquí dins era, senzillament, un fantasma que no es produïa i, en conseqüència, no tenia realitat.

Hi ha hagut enfrontaments entre illes en aquest Parlament? No. Hi ha hagut votacions de Mallorca contra les illes menors, o de Menorca contra Eivissa, etc.? No. Aquí s'ha vist que hi ha un funcionament clarament polític, aquí es funciona a base de grups polítics i d'afinitats ideològiques, en conseqüència, hem de reconèixer que la dinàmica històrica que avui podem constatar ens demostra que el tema d'enfrontaments interinsulars és un fantasma totalment anacrònic i que no el podem consagrar en forma de cap proposta de Llei Electoral. Això seria esser esclaus d'un fantasma desfasat i, en conseqüència, fariem un flac favor ressuscitant ara una mòmia i donant-li forma de Llei Electoral paritària. Nosaltres entenem que tal vegada això es pot argumentar en contra nostra, que el nostre plantejament pot ser mal entès, però no ens preocupa, perquè la mateixa filosofia de responsabilitat institucional que ens va dur a fer aquesta proposta transitòria durant l'Estatut i que va ser acceptada, és la que ens legitima ara per exposar que, passats aquests quatre anys, hem de constatar que les Illes són una comunitat política, i que aquí no hi ha hagut mai cap greuge contra les Illes, ni contra les Illes ni contra la part forana de Mallorca, perquè és ben clar que a l'hora de debatre el tema de l'ordenació territorial, dels recursos de les Illes, aquí, a l'hora de discutir sobre un espai a protegir de Menorca, no hi ha hagut els mallorquins destructors i els menorquins defensors, hi ha hagut grups polítics que s'hi han sumat, mallorquins, menorquins i eivissencs, a favor d'urbanitzar el que d'altres, mallorquins, menorquins i eivissencs han volgut protegir, i això s'ha fet de forma sistemàtica i reiterada. Per tant, i lament que avui mateix un mitjà de comunicació, concretament de Menorca, insistís en un editorial que avui aquí es ventilaria una determinada hegemonia política a favor de no sé quin grup polític mallorquí, jo m'agradaria que a aquests grups els posassin noms i llinatges, perquè nosaltres, mallorquins i menorquins, al nostre Grup, estam disposats a lluitar contra aquest grup, pseudo-mallorquí que intentàs fer hegemonies sobre les illes menors.

Nosaltres hem estat prudents, hem esperat una sèrie de temps per constatar que el tema de l'enfrontament interinsular no es produïa i que, en conseqüència, el tema de la paritat, era un tema anacrònic, però n'hi ha hagut altres que, tot i que moltes vegades diuen que fan camí, el varen fer ben d'hora, perquè dia 7 de juny, el dia del Debat d'Investidura, vull recordar les paraules, amb les quals jo estic totalment d'acord avui, però en aquell moment encara no hi estava, però que les he de retreure, perquè crec que són molt aclaridores, el Sr. Triay Humbert va dir aquestes paraules: «Aquesta paritat corregida per a nosaltres, els menorquins, i per als eivissencs, però nosaltres ja tenim superat això, de paritat sí, paritat no, perquè creim que ella, en si mateixa, no serveix per a res». Nosaltres no vàrem fer camí tan aviat, hem esperat l'any 1986, però hem de reconèixer que efectivament la paritat, com s'ha dit aquí, és un globus desinflat, és un «flactus vocis», una paraula ja completament buida, i que, en conseqüència, nosaltres no podem votar aquesta Llei del Govern, millor dit, negar el suport a la Llei del Grup Socialista i votar a favor ja d'un fantasma totalment desfasat.

Per tant, i atès que el temps ja s'acaba, només vull reiterar que nosaltres som sensibles a la realitat històrica, i que entenem que avui una Llei de caire proporcional és més adient a l'esperit de la Constitució, i a l'esperit de l'Estatut i a l'esperit de les democràcies modernes, que han anat lluitant contra sistemes censataris i contra les barreres que desvirtuassin la igualtat de vot, per això, senyors socialistes, jo els

vull felicitar per la seva labor d'haver fet un bon projecte de llei o un bon text articulat alternatiu i que hi hagin inclòs el tema proporcional, a part de tota una sèrie de disposicions també positives i, per tant, si no prosperàs la devolució, tendran el nostre suport.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat.

Pel Grup Popular, té la paraula el Sr. Cosme Vidal i Juan.

Per fixar la posició.

EL SR. VIDAL JUAN:

Gràcies, Sr. President. Sres. i Srs. Diputats. La política diuen que és l'art del possible i, efectivament, que no s'expliqui el vot per part dels altres grups prèviament, tal vegada em salva d'haver de començar la meva intervenció dient, Sr. President, «morituri te saluta». Per tant, en el moment d'iniciar aquesta intervenció, sí que vull puntualitzar que tan sols perquè som conscient de la meva responsabilitat com a Portaveu d'un Grup Parlamentari que dóna suport a un govern minoritari, avui, efectivament, no parl, no vull dir ja a títol personal, ni tampoc com a representant d'una illa o d'unes illes determinades, sinó com a Portaveu d'una Coalició política on estan representats o representades totes les illes de l'arxipèlag. Per això, com a Portaveu, a més, d'aquest Grup Parlamentari, que dóna suport a un govern minoritari, ho repetesc, perquè en som conscient, renuncii a contestar a fons a determinades manifestacions que s'hagin pogut fer aquí per part dels oradors que m'han precedit.

I, per tant, després de defensar, com he fet abans, no retornar el Projecte de Llei Electoral que ha enviat el Govern al Parlament, ara em limitaré a intentar demostrar que les alternatives a l'esmentat Projecte no són procedents o adients, com es vulgui dir.

Les deficiències que assenyala l'alternativa del PSOE, les deficiències a l'exposició de motius, per a mi, des del meu punt de vista són motiu o podrien ser motiu d'esmenes parcials, però, pel que respecta a l'esmena a la totalitat amb text alternatiu, s'ha d'assenyalar, per començar que no és cert que el projecte del Govern estableixi un sistema de representació —cometes— «greument atemptatori del principi d'igualtat de vot dels ciutadans»— tanc les cometes—, com s'afirma a l'exposició de motius. Si això fos veritat hauríem d'admetre que hi ha importants regions espanyoles on no es respecta la igualtat de vot dels ciutadans, per exemple, el País Basc, on cadascuna de les provincies té al Parlament el mateix nombre de representants, just igual Biscaia, amb més d'1.200.000 habitants, que Alaba, amb sols 275.000 i algun més habitants. La paritat, en aquest cas, és per tant absoluta, no corregida, com la que proposa la Llei Electoral del Govern Balear per a una regió com la nostra de dispersió geogràfica, formada per illes, on és més que justificat aquest tipus de representació territorial. Com han sabut comprendre, digui el que es digui, i varen assolir gairebé tots els grups polítics, o almanco una majoría, en el seu moment, el PSOE és, efectivament, el que ara té el Govern, abans no el tenia, a Canàries, però que no es digui aquí, com s'ha repetit tantes vegades que voten els partits polítics i no voten el territori, jo dic que això és veritat, però que influeix, es vulgui o no, el territori sobre els grups, això és evident i a Canàries, l'exemple de Canàries abunda amb el que he dit. Allí, a més de la paritat corregida, que reconeix per a les illes menors respecte de la major a les dues províncies, es dóna entre aquestes de forma absoluta, no tenim com no tenen, el mateix pes demogràfic. Allí, si hem de creure el que ha dit el PSOE, el seu Portaveu, deuen tenir, fins i tot, no ho sé, un Senat. És més, si el PSOE amb la seva alternativa pretén ser coherent amb tot el que diu justificable, no pot, en absolut, proposar l'assignació de 33 escons per a Mallorca, 13 per a Menorca, i igual nombre que aquesta darrera per a Eivissa i Formentera juntes. El que seria lògic, aplicant la seva teoria, que en ordre a la proporcionalitat corregida, demanassin, ells, que a Eivissa, que actualment compta amb uns 10.000 habitants més que Menorca, tenc dades de l'Institut Nacional d'Estadística —si les vol veure, les hi donaré— tengués com a mínim 14 Diputats, i en el cas de Formentera, respectant el que diuen en consideració al seu suport reconeixement de la identitat insular, n'hi assignassin dos, en lloc d'un sol Diputat. O tots moros o tots cristians, com es diu popularment. Però s'ha d'advertir que nosaltres no som partidaris de diferenciar el nombre de parlamentaris de Menorca i els d'Eivissa i Formentera, i no ho proposarem, ni ho proposa el Govern amb la seva Llei, perquè pretenim ser conseqüens amb el que sempre hem defensat. Un sistema paritari, això sí, però corregit adequadament, de forma que l'illa major tengui una representació per sí sola, tant nombrosa com totes les altres illes juntes, i no ens importa fonamentalment el nombre que s'atribueixi a cadascuna d'aquestes si la suma de tots els seus parlamentaris és igual al nombre dels que han estat adjudicats a la major. Això, es digui el que es digui, s'ajusta al que recomana l'article 20 de l'Estatut d'Autonomia, perquè constitueix un sistema de representació proporcional que garanteix una adequada representació de totes les zones del territori.

I aquí és necessari advertir que s'han de considerar com a zones del territori tant les illes menors, com les dues parts diferenciades de l'illa major: la capital i l'anomenada part forana. Això és així, i no de cap altra forma, i tampoc no és un invent nostre, i molt manco del Govern. El Govern, Sres. i Srs. Diputats, ha estat, en aquest cas, no solament coherent amb el seu compromís adquirit electoralment, no només pel Sr. Huguet, sinó per tota la Coalició Popular, ho ha estat també senzillament amb l'obligat respecte a una norma lògica i d'acceptació general a totes les parts, el que regeix i dóna resultat durant el període pre-autonòmic, s'establirà definitivament per l'autonomia, i amb la pre-autonomia de la nostra Comunitat, amb el consens de tots i sense cap problema va regir el mateix sistema, exactament el mateix sistema electoral que proposa ara el Govern, una veu pròpia per a la part forana de Mallorca, en aquest cas, amb el Govern, a més, amb seu a Palma, pel seu pes específic demogràfic, i el mateix nombre de representants per a l'illa de Mallorca, que per a les de Menorca, Eivissa i Formentera, les tres juntes. Llavors eren dotze, ara són quinze. El sistema, aquest sí que fou acceptat per totes les forces polítiques de l'arxipèlag, i va funcionar, endemés, bé, que després, provisionalment s'acceptàs una distribució distinta per als primers temps de l'autonomia, va ser una cosa que es va condicionar, precisament, a deixar pendent d'una llei del mateix Parlament, la composició definitiva, però res més, i la

composició definitiva que propugna la Llei Electoral presentada pel Govern es basa també en l'acceptació majoritària manifestada en el seu moment per la majoria dels partits que composen aquest Parlament.

L'executiu una altra vegada, s'ha de dir, ha donat mostres de coherència en aquest aspecte. No és el seu un projecte kamikaze o suïcida, com alguns han volgut qualificar-lo, i no ho és perquè es basa, repetesc, amb la conformitat manifestada per una majoria suficient dels parlamentaris que integren aquesta Cambra i dels grups polítics aquí representats. Els que s'exposen al suïcidi polític o, en tot cas, per expressar-ho millor, a l'execució política per part dels ciutadans, són, en tot cas, aquells que no actuïn coherentment amb allò que varen prometre o varen anunciar públicament, en aquest sentit n'hi ha prou a recordar quina fou la postura adoptada pels diferents partits a l'elaboració de l'avantprojecte d'Estatut. Jo aquí he de dir al Sr. Damià Pons, que, sense cap dubte, ells varen dir el que ell ha dit, i varen dir a les primeres eleccions, jo no li parl de fantasmes, però és clar i està imprès, i el Grup del PSM em deia que per a les primeres eleccions, efectivament, als Consells Insulars i al Parlament de les Illes Balears, proposava el mateix que ara proposa el Govern, en síntesi, no ho llegiré, amb les Disposicions Transitòries. Per tant, crec que, en base, perquè el que és bo per a les primeres eleccions, per què no ho ha de ser per a les altres, crec que la seva explicació en aquest sentit no l'ha convençut ni a ell mateix.

Per tant, en aquest sentit, també voldria dir el que varen dir alguns dels Portaveus dels Grups a la sessió d'Investidura del nostre Molt Honorable President, i no voldria cansar-los, però basta dir-los que és al Diari de Sessions i que el representant, en aquell moment, del PDL d'Eivissa, avui integrat al Grup Regionalista, va dir clarament per què donava suport a la Investidura del candidat, precisament perquè defensava clarament el principi de la paritat corregida, etc., etc. No diré, perquè en realitat no tenc temps, tot el que va dir respecte dels que no li donassin suport, però jo confii en la coherència de tots els aquí presents.

Queda clar, idò, que malgrat la frustrada garantia addicional que li haguessin donat uns pactes que posteriorment es varen rompre, no vull entrar en aquest tema, la Llei Electoral del Govern pot comptar encara amb suficient suport per, almenys, ser tractada en Comissió, i així serà si, com esper, cadascun dels Grups i de vosses mercès, es pronuncia en la votació de forma responsable i coherent, que no és altra que la de rebutjar majoritàriament l'alternativa a la totalitat presentada pel Grup del PSOE, ja que la seva aprovació sí que podria resultar atemptatòria per la viabilitat de l'autonomia balear, ja que, almanco, per a les illes menors, i també per a la part forana de Mallorca, perpetua, al nostre parer, una discriminaació històrica. Jo m'atrevesc a dir que aquest centralisme que abans ha estat aludit, d'un anterior règim, no vull dir aquí, però que podria encara ser motiu d'actualitat.

Per tant, mentre que la proposta presentada per l'Executiu, estam segurs, contribuiria a estabilitzar definitivament l'autonomia de la nostra Comunitat, ja que per ser vàlida ha de passar per totes i cadascuna de les Illes, per això, la nostra postura, que crec que ha quedat aquí definida. Ara, vosses mercès tenen la paraula i, naturalment, el vot.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat.

I passam, ...

Sr. Pons, per què em demana la paraula?

EL SR. PONS PONS (DAMIA):

Sí, li deman la paraula perquè, com ve essent costum bo o no tan bo del Sr. Cosme Vidal, aprofita el torn de fixació de posició per fer allusions o per contradir altres Diputats. Jo he estat, personalment, aludit, i voldria, breument, contestar-li.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Pons, vostè sap el concepte d'allusions, també sap que, en aquest moment, s'estaven fixant posicions, tal vegada tengui raó, hi ha hagut un poc de desviació, però no li puc donar-la paraula. Moltes gràcies.

I, Sres. i Srs. Diputas, passam a la votació.

Anem a la primera esmena, presentada pel Grup Regionalista, que demana la retirada del Projecte, que es retorni al Govern. Deman a la Cambra: Sres. i Srs. Diputats que votin a favor d'aquesta esmena a la totalitat, es volen posar drets, per favor? Secretària.

Moltes gràcies, poden seure.

Sres. i Srs. Diputats, que votin en contra de la retirada d'aquesta esmena, del contingut d'aquesta esmena, de retirar el Projecte, es volen posar drets, per favor?

Poden seure, moltes gràcies.

Les Sres. i Srs. Diputats que s'abstenen, es volen posar drets, per favor?

Poden seure, moltes gràcies.

Resultat de la votació de la primera esmena: vots a favor, 11; vots en contra, 21; abstencions, 21. Queda rebutjada la primera esmena.

Passam a la votació de la segona, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, amb text alternatiu al Projecte de Llei del Govern. I deman a la Cambra: Sres. i Srs. Diputats que votin a favor d'aquesta esmena a la totalitat, es volen posar drets, per favor?

Secretària, pot recomptar?

Moltes gràcies, poden seure.

Les Sres. i Srs. Diputats que votin en contra d'aquesta esmena, es volen posar drets, per favor?

Poden seure, moltes gràcies.

Les Sres. i Srs. Diputats que s'abstenen? No n'hi ha.

L'esmena, a favor ha tengut 29 vots, i en contra, 24. Per tant, queda aprovada, i d'acord amb les disposicions reglamentàries passarà a la Comissió pertinent.

Vol explicar el vot?

EL SR. ALBERTÍ PICORNELL:

Sí, Sr. President. Sres. i Srs. Diputats. No hi ha situació més compromesa que sortir a explicar el vot quan en el Grup hi ha hagut vots distints i diferenciats, però tenc obligació d'explicar-ho i ho explicaré.

Tota l'actuació parlamentària d'avui és objecte d'un mandat de la Federació Reformista Balear, en el qual ens deia que demanàssim al Govern que retiràs el Projecte de Llei, perquè creien que no era convenient en aquests moments. Conseqüentment amb això, nosaltres hem presentat, una volta el Govern va contestar que no podia retirar el Projecte de Llei, nosaltres hem presentat una esmena de devolució per ser conseqüents amb aquest mandat que per unanimitat es va prendre. També la Federació Reformista Balear, per unani-

mitat, va acordar que si això no era possible, atès que era un contenciós que rossegàvem d'abans de la Federació Reformista Balear, quedava cada partit en llibertat de votar allò que el seu Congrés, l'acord que hagués pres el seu Congrés o que hagués estat defensat en el seu Projecte Electoral. Coherentment amb aquest acord, els partits que integren la Federació han actuat avui en aquesta Cambra, donant lloc a la coherència que suposa complir fidelment el mandat del Consell polític de la Federació Reformista Balear.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat.

Aquesta Presidència decreta un descans de deu minuts. I deman als Portaveus dels Grups Polítics que passin al meu despatx.

(11.—1)

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Secretària, vol fer lectura, per favor de la Proposició no de Llei núm. 528/86?

LA SRA. ENSEÑAT ENSEÑAT:

«El Consell Superior d'Investigacions Científiques, d'acord amb la Universitat de les Illes Balears, projectà la creació a Palma d'un Institut d'Estudis Avançats, una de les línies d'investigació del qual seria dedicada a l'estudi del català. Vista la gran transcendència que aquest Projecte pot tenir per a les nostres illes, el Grup Parlamentari Socialista presenta la següent Proposició no de Llei:

Que el Govern de la Comunitat Autònoma, a través de la Conselleria d'Educació i Cultura, estableixi contacte amb el Consell Superior d'Investigacions Científiques i amb la Unversitat de les Illes Balears, per tal de collaborar institucionalment i financerament amb l'establiment i manteniment de l'Institut d'Estudis Avançats del Consell Superior d'Investigacions Científiques.»

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Secretària.

Té la paraula, pel grup proposant, el Sr. Josep Moll i Marquès.

Disposa, Sr. Diputat, d'un temps de deu minuts.

EL SR. MOLL MARQUÈS:

Moltes gràcies, Sr. President. Jo, segur que seré molt més breu, jo voldria només fer una breu reflexió sobre la importància que té aquest projecte de la Universitat de les Illes Balears en collaboració amb el Consell Superior d'Investigacions Científiques.

Aquests instituts o centres d'Estudis Avançats són, constitueixen, evidentment, uns focus d'irradiació cultural de primer ordre a totes les Comunitats Autònomes on han estat installats. S'ha de tenir en compte que, precisament, aquesta Comunitat Autònoma, la nostra, és una de les poques, no sé si fins i tot l'única, on no hi cap centre d'aquest tipus, per aquesta raó és que la Universitat de les Illes Balears, que fins ara tenia poques possibilitats d'oferir als estudiants illencs aportacions d'investigadors i especialistes de renom internacional, ha tengut, hagi tengut el màxim interès que el Consell Superior d'Investigacions Científiques installi, a Palma, un d'aquests centres d'Estudis Avançats.

El centre permetrà, com dic, fer venir especialistes nacionals i estrangers sobre temes d'investigació referits a les nostres illes, i, en conseqüència, permetrà també als nostres estudiants treure profit, no sols de la investigació concreta que facin aquests especialistes, sinó també de la seva activitat docent general, que anirà inevitablement lligada a la investigació. La Universitat de les Illes Balears adquirirà, d'aquesta manera, un prestigi que també repercutirà beneficiosament a tots els àmbits de la vida illenca, tant a l'àmbit cultural, com també al social i, fins i tot, a l'econòmic. I, la Comunitat, la nostra Comunitat en conjunt, tendrà el profit que lògicament s'ha de deduir de la tasca dels investigadors respecte del coneixement de la més variada problemàtica referida a les nostres illes.

Jo crec que, com a ilꞏlustració de la importància que pot tenir aquest centre, centre que s'ha projectat, basta tenir en compte que les tres primeres línies d'investigació que estan projectant fan referència, una, a informàtica aplicada, un sector que, evidentment és de gran futur i de gran importància també per a una regió com la nostra, que resulta que té molts d'estudiants de matemàtiques; un altra, a l'estudi de determinats endemismes, botànics, i la tercera, com ja es diu a la nostra Proposició no de Llei, dedicada al foment i a l'estudi de la nostra llengua catalana.

Per tot això, ens ha semblat que la institució més genuïnament obligada a impulsar i fomentar projectes beneficiosos per a les nostres illes, ha de tenir el màxim interès a participar en un de tan important com és el Centre d'Estudis Avançats que projecten crear el Consell Superior d'Investigacions Científiques i la Universitat de les nostres illes. Per això, demanam el suport d'aquesta Cambra a la nostra Proposició no de Llei.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat.

A aquesta Proposició no de Llei s'hi ha presentat una esmena, per part del Grup Parlamentari Regionalista de les Illes. Per defensar l'esmena, té la paraula la Sra. Maria Antònia Munar.

Té un temps de deu minuts.

LA SRA. MUNAR RIUTORT:

Sr. President, Sres., Srs. Diputats. Davant la Proposició no de Llei del Grup Parlamentari Socialista, que el Govern de la Comunitat Autònoma, a través de la Conselleria d'Educació i Cultura estableixi contacte amb el Consell Superior d'Investigacions Científiques i amb la Universitat, per tal de collaborar institucionalment i financerament amb l'establiment i manteniment de l'Institut d'Estudis Avançats del Consell Superior d'Investigacions Científiques, el Grup Regionalista ha presentat una esmena de supressió de l'expressió «i financerament».

La motivació és la següent: Creim, que és absurd crear l'òrgan abans de la funció i sense que se sàpiga quin és el seu cost. Un centre d'Estudis Avançats s'hauria de crear, creim, després de l'estudi a consciència de les necessitats i del cost d'aquest i de les possibilitats reals que es posi en marxa i de garantir que a continuació tengui un funcionament rendible. Això és més que dubtós, hi ha proves, hi ha un cas concret, del Centre d'Estudis Avançats de Blanes, recentment inaugurat, que és l'edifici de 300 milions de pessetes,

amb capacitat aproximadament de 200 científics i, en canvi, està infradotat de personal i només té dues matèries d'investigació, medi ambient i intel·ligència artificial, una programació virtualment desvinculada de la Universitat i, endemés, amb unes matèries limitades i totalment inconnexes amb poques perspectives de tenir una rendibilitat real.

En segon lloc, la necessitat de crear un Centre d'Estudis Avançats, amb un cost que creim que és de muntatge i manteniment molt important, ve donada, creim nosaltres, per contrast amb la política centralista que el Govern Central està duent en aquests moments, que enfoca tota la investigació a través dels organismes públics d'investigació i que descuida els programes d'investigació dins els pressuposts de la Universitat, en general, i de la nostra, en particular. Això es demostra amb el fet que el pressupost de la Universitat, el 90 % del seu pressupost correspon als capítols I i II, que són retribucions salarials i despeses corrents. En canvi, al capítol VI, Investigacions reals, és inexistent.

Per tot això creim que seria més oportú que el tema del finançament no quedés compromès avui, abans de saber quina és la quantia econòmica i com pot repercutir dins el pressupost d'economia i cultura del futur.

No obstant això, s'accepti o no l'esmena de supressió i el nostre raonament, donarem suport a aquesta Proposició no de Llei, i la motivació és la següent: Creim que la Universitat Balear desitja que aquest Projecte de creació d'un centre d'Estudis Avançats vagi endavant, i són els seus representants els que més coneixen aquest tema, i, en segon lloc, perquè possiblement sigui aquesta la única via segura d'obtenir el finançament de la investigació a les nostres illes amb ajuda de l'Administració Central.

Sembla, endemés que el problema del cost no preocupa ni al Govern ni al Conseller d'Educació i Cultura, no sabem si és perquè és inexistent la preocupació, ho dubtam, però ho desitjam, o si és perquè no creu que arribi a ser el seu problema. No obstant això, Srs. Diputats, pensin que arribat el moment, sempre és el problema de qualcú i, en darrer lloc, del poble balear.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada.

Per rebutjar o acceptar l'esmena té la paraula el Sr. Josep Moll.

EL SR. MOLL MARQUÈS:

Moltes gràcies, Sr. President. Jo voldria dir que crec que no és comparable el cas que es projecta aquí amb el de Blanes, entre altres coses, perquè aquí no està previst, que jo sàpiga, i vaja, em pens que ningú no ho dubtarà, fer un edifici de 300 milions de pessetes, desgraciadament això no es preveurà, ni crec que ens venguin 200 investigadors, que això sí que és una llàstima.

Referent a la motivació, a l'exposició de motius que es fa d'aquesta esmena, jo he de dir que em sembla incoherent pel fet que l'establiment del centre d'Estudis Avançats és precisament una mostra de descentralització de la investigació, no de centralització, no és conseqüència, per tant, de la política centralista, sinó que és conseqüència d'una política de voler descentralitzar, precisament, la investigació, i des d'aquest punt de vista, ens sembla que no és massa encertada la motivació de l'esmena.

I, per altra banda, és el segon motiu pel qual nosaltres, ja ho anuncií, consideram que no és acceptable aquesta esmena, hem de tenir en compte que les despeses de personal, la creació, per tant, dels llocs de treball, etc., corre a càrrec del Consell Superior d'Investigacions Científiques i la gestió del centre corre a càrrec de la Universitat, de manera que l'aportació que, en qualsevol cas, aquí, a la nostra Proposició, es diu que el Govern estableixi contacte amb el Consell Superior per aclarir quin ha de ser o com pot ser la seva aportació, s'hauria de referir, sobretot, al primer establiment i, després a aportacions que voluntàriament pugui fer el Govern per fomentar una investigació determinada que el Govern pugui considerar interessant, però que de cap manera no és una obligació permanent, el Govern no contreu un compromís permanent d'aportar doblers. De manera que, en qualsevol cas, l'aportació, sempre estarà en mans del Govern, la decisió de si ha de ser molta o poca.

Per aquestes raons, repetesc, nosaltres creim que és important que quedi dins la decisió d'aquest Parlament que el desig és que el Govern també participi financerament en aquest Centre.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat.

Volen intervenir els Grups que no han presentat esmenes?

Pel Grup Esquerra Nacionalista-PSM, té la paraula el Sr. Sebastià Serra.

EL SR. SERRA BUSQUETS:

Sí, molt senzillament, per dir que donam suport a la Proposició no de Llei, si bé hem quedat preocupats per la reflexió, encertada reflexió que ha fet la Diputada Maria Antònia Munar del Grup Regionalista, i compartim l'esperit que ha presentat de la previsió del problema de finançament, perquè moltes de vegades es poden aprovar organismes, i després hi ha problemes a l'hora de saber quin tipus de finançament. De totes maneres, hem de dir que dedicar, tractant-se d'un organisme d'investigació, lògicament pensam que si el Govern Autònom hi ha de dedicar doblers, més val que en dediqui a això i no a altres coses. Per tant, hi donam suport clarament.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies.

Pel Grup Popular, té la paraula el Sr. Gabriel Godino.

EL SR. GODINO BUSQUETS:

Sí, Sr. President. Molt breument, perquè el nostre Grup també donarà suport a aquesta Proposició no de Llei, encara que hagués estat convenient, per a nosaltres, evidentment, que es clarificàs l'aspecte econòmic. Però, a pesar d'això, el nostre Grup donarà suport a la Proposició no de Llei.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. I acabat el debat, passam a la votació. I deman a la Cambra: Sres. i Srs. Diputats que votin a favor d'aquesta Proposició no de Llei, es volen posar drets, per favor?

Queda aprovat per unanimitat.

III.—2)

Passam al punt següent.

Secretària, per favor, vol procedir a la lectura de la Proposició 532 de l'any 86?

LA SRA. ENSEÑAT ENSEÑAT:

«El procés de clara integració de l'Estat Espanyol a Europa és perfectament compatible amb el respecte al dret de les nacionalitats i regions que l'integren. La pretensió que l'Estat Espanyol ha de projectar-se a l'exterior com a una unitat monolítica, ocultant el seu caràcter plurinacional i plurirregional, reconegut per la constitució, seria menystenir els drets dels pobles que hi viuen. Negar dimensió europea a les nacionalitats de l'Estat Espanyol resulta encara més injust quan els pobles de Catalunya, País Valencià, Illes Balears, Galícia i País Basc han proclamat, a través dels seus intel·lectuals i polítics, una i altra vegada, l'ideal d'Europa en un temps que Espanya feia proclama i orgull d'un temerari aïllacionisme internacional. Les eleccions al Parlament d'Europa a celebrar dins l'Estat Espanyol han fet ressorgir el tema de la dimensió internacional de les nacionalitats i regions. El fet que es pretengui que l'Estat Espanyol sigui una única circumscripció electoral no té com a finalitat aconseguir una òptima relació entre població i Diputat, sinó aturar el pas a la projecció exterior de les nacionalitats i regions. Per això, urgeix que els òrgans de representació popular i democràtica de les nacionalitats i regions facin arribar al Govern Central la seva inquietud davant una temptativa de projectar sobre Europa la falsa imatge d'un Estat Espanyol uniforme i monolític, i, a més a més, defensin el dret d'aquestes nacionalitats i regions a projectar-se sobre Europa a través dels seus representants.

Per això, presentam la següent Proposició no de Llei:

El Parlament de les Illes Balears acorda interessar del Govern de l'Estat Espanyol que el Projecte de Llei Electoral al Parlament d'Europa contempli, com a circumscripcions electorals, les Comunitats Autònomes».

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Secretària.

Per defensar la Proposició no de Llei, té la paraula, pel Grup Esquerra Nacionalista, el Sr. Damià Pons i Pons.

Disposa d'un temps de deu minuts.

EL SR. PONS PONS (DAMIA):

Sr. President, Sres. i Srs. Diputats. Esquerra Nacionalista ha vist com altres forces nacionalistes de dins l'Estat Espanyol, amb preocupació, amb profunda preocupació, tota una sèrie de mesures que, en aquests temps darrers, s'han anat produint sempre amb un sentit clar i inequívoc. Un sentit de reforçar els mecanismes del centralisme i subvalorar, minvar els drets de les nacionalitats i regions que, d'acord amb la Constitució, formen part de l'Estat Espanyol. Hem vist que això és un camí que ha tengut una força creixent i que curiosament va començar, i amb força, poc després d'un intent de cop d'estat del 23 de febrer. Nosaltres volem que els que varen atemptar contra el sistema democràtic i varen segrestar els representants de la voluntat popular de l'Estat Espanyol perdin la partida i, en definitiva, sigui derrotat, no només el colpisme, d'una forma fàctica, sinó que tota temptativa de reconstruir esquemes del passat, del passat centralista i franquista, desapareixi definitivament de l'ordenament polític i institucional de l'Estat Espanyol.

Entenem que aquesta ofensiva centralista té vetlladors dins els poders fàctics, però el que no pot tenir són vetlladors dins les institucions polítiques i democràtiques. Entenem, nosaltres, que som un partit petit, que defensa un país de poc pes demogràfic i territorial dins l'Estat, volem ser portaveus de les inquietuds d'aquestes nacionalitats i regions, a fi que els seus drets siguin plenament reconeguts.

La incorporació a Europa, l'Esquerra Nacionalista d'aquestes Illes Balears, l'ha defensada sempre com un fet positiu, per això, quan hem vist que la integració dins Europa, concretament en tema electoral, es pretén fer a costa de minvar la representació, el dret a la representació que com a poble ens correspon, ens preocupa profundament i, per això ho hem dut a aquesta Cambra. Entenem que a nosaltres no ens fa res formar part d'un Estat Espanyol, sempre que dins aquest marc de l'Estat Espanyol nosaltres, la nostra nacionalitat, els pobles de les Illes Balears, s'hi sentin defensats, vegin els seus drets polítics, culturals i lingüístics plenament reconeguts.

Per això, quan s'intenta construir, no l'Europa dels pobles, sinó l'Europa dels estats i quan, per anar a Europa, pareix que hem de deixar a la porta d'Europa la personalitat de mallorquins, menorquins, eivissencs i formenterers, com altres han de deixar la seva personalitat de catalans, valencians, bascs o gallegs, ens preocupa profundament. Ens preocupa profundament, i ho deim a l'exposició de motius que justifica aquesta Proposició no de Llei, perquè, realment, i ho podem proclamar amb orgull, els nostres intel·lectuals, els intel·lectuals nacionalistes d'aquest país, han defen**sat sempre un ideal europeu, perfectament compatible, per què no?, amb la pertinença a l'Estat Espanyol. Nosaltres hem estat europeïstes molt abans d'ingressar al Mercat comú, molt abans de fer, arribat el cas, les primeres eleccions al Parlament Europeu.**

Per això ens preocupa la temptativa de constituir l'Estat Espanyol com una circumscripció electoral única, perquè això implica que no es reconeix el dret de participar a la construcció d'Europa a l'Assemblea Legislativa d'Europa, de la mateixa manera que participam nosaltres a la formació de les Corts Generals.

A les Corts Generals hi ha unes demarcacions, fixades pels articles 68 i 69 de la Constitució, que asseguren que no és una llista única de tot l'Estat la que es vota, sinó que es voten circumscripcions molt més petites perquè la representació ha de ser proporcional a la demografia, però també ha de ser portaveu dels determinats territoris de l'Estat. Nosaltres, de cara a Europa veim un esquema semblant, no creim que s'hagi d'anar amb una circumscripció única de tot l'Estat, perquè això donaria una falsa imatge de monolitisme de cara a Europa, monolitisme que és absolutament irreal, perquè és evident que dins l'Estat Espanyol hi ha, com diu la Constitució, nacionalitats i regions, i és evident que aquestes nacionalitats i regions hi volen anar amb una veu pròpia i a través dels seus propis portaveus.

De totes maneres, l'únic que se sotmetrà a votació, com ja saben els Srs. Diputats, és estrictament el text de la Proposició no de Llei, tal vegada hi hagi

Grups Polítics, és lògic, que no comparteixin aquesta exposició de motius, però crec que tots podem donar suport unànime a aquesta proposta que diu, senzillament, que les circumscripcions electorals, de cara al Parlament d'Europa, siguin, així es demana que ho recolleixi el Govern de l'Estat Espanyol, siguin les Comunitats Autònomes, que puguem anar nosaltres, com a mallorquins, menorquins, eivissencs i formenterers a formar part del Parlament d'Europa, de la construcció política, cultural del qual volen participar.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat.

No s'ha presentat cap esmena a aquesta Proposició no de Llei. Volen intervenir els altres Grups Polítics?

Grup Mixt, Grup Regionalista, Grup Socialista.

El Sr. Josep Maria Lafuente té la paraula.

Disposa d'un temps de deu minuts.

EL SR. LAFUENTE LÓPEZ:

Sr. President, Srs. Diputats, Sres. Diputades. Jo comparteso la preocupació del Grup Nacionalista quant als criteris de formació electoral del Parlament Europeu, el que passa és que, independentment de les meves postures personals, de les meves identificacions anímiques quant a les posicions dins Europa, hi ha una realitat jurídica, realitats d'efectivitat o d'eficàcia i realitats, fins i tot, de dret comparat, que ens crearan enormes dificultats quant a adoptar una postura favorable a aquesta Proposició no de Llei. M'explicaré.

Aquesta Proposició, fins i tot, va més enllà del que han fet les dues Comunitats Autònomes que han presentat Proposicions no de Llei, és a dir, el Parlament Basc ha acceptat una Proposició no de Llei, està acceptada, no ha estat mera proposició, dient que la circumscripció basca, és a dir, la Comunitat Basca fos circumscripció per a aquest Parlament Europeu. I res més. No diu que totes les Comunitats Autònomes de l'Estat Espanyol siguin circumscripcions electorals, el mateix diu el Projecte galleg. El Projecte galleg demana exclusivament que la Comunitat gallega sigui considerada com a circumscripció electoral.

Aquesta Proposició no de Llei del Grup Nacionalista va més enllà, vol que, per exemple, La Rioja, amb 350.000 habitants sigui circumscripció electoral per al Parlament Europeu, i que es consideri un «riojano» representant de La Rioja dins el Parlament Europeu. Tot això preocupa extraordinàriament a qualsevol intèrpret que llegeixi aquesta qüestió, i és per això que deia, als distingits companys del Grup Nacionalista que hi ha raons, des del punt de vista d'eficàcia, des del punt de vista, fins i tot, jurídico-polític, i des del punt de vista del dret comparat que obliguen, en principi, a no donar suport a aquesta Proposició no de Llei, amb els termes estrictes amb què està redactada. Si poguéssim redactar un altre sistema gramatical, quant que sigui la circumscripció de la Comunitat de les Illes Balears una de les necessàries per anar al Parlament Europeu, seria una altra cosa. Generalitzarho a tot l'Estat Espanyol, en primer lloc, pot ser fins i tot contradictori, si no contradient de l'article 137 de la Constitució, que diu que l'Estat Espanyol és el que es considera integrat dins les Comunitats Autònomes, o sigui, l'Estat Espanyol és un, no és federal, la circumscripció autònoma no té cap caràcter de federal, l'article 2, l'article 137, tot això significa que des d'un punt de vista constitucional podríem tenir qualsevol dificultat important. L'eficàcia, l'eficàcia seria gravíssima, pensar que hi ha determinades Comunitats Autònomes artificials, fins i tot, Comunitats Autònomes que van o que vendran d'acord amb la Disposició Transitòria Cinquena de la Constitució, Ceuta i Melilla, representants al Parlament Europeu de Ceuta i de Melilla, això és perillosíssim, és una circumstància que no s'ha de deixar, ens hem d'adonar que pot tenir dificultats inconcebibles, gravíssimes i que no poden saber fins on poden arribar.

Des del punt de vista del dret comparat, jo he de discrepar, fins i tot, de la Proposició no de Llei que el Grup Basc i que la Comunitat Basca ha aprovat, quant que diu que hi ha determinats estats membres que tenen el sistema electoral d'aquesta forma. És absolutament fals. És a dir, dels 10 estats membres, hi ha tota una sèrie d'estats que tenen el sistema electoral completament centralista, absolutament i totalment centralista. Dels deu, set. És a dir, França, a França no és extraordinari que sigui així, perquè ho és, després, Dinamarca, després Holanda, després, Luxemburg.

EL SR. PRESIDENT:

Silenci, per favor.

EL SR. LAFUENTE LÓPEZ:

Després, Grècia. És a dir, aquestes situacions estatals són absolutament centralistes, de circumscripció única. El Regne Unit i la República d'Irlanda té unes particularitats exactament igual que el seu sistema electoral normal, és a dir, que si dins el sistema electoral del Regne Unit hi ha 650 circumscripcions electorals, perquè cada districte electoral té un diputat a elegir, té 81 circumscripcions electorals, millor dit, en té 78, perquè la República d'Irlanda, l'Ulster, en té 3; i en té 78, el Regne Unit, sense la República d'Irlanda, 78 circumscripcions o districtes, com diuen ells, electorals, i l'Ulster en té 3. Irlanda en té 15, però districtes electorals concrets, un diputat, un districte, aquesta és la realitat. I així tenim set estats dins la situació, dins la Comunitat Econòmica Europea.

Els altres tres, dels quals parla la Proposició no de Llei de la Comunitat Basca. Itàlia, Itàlia té 5 circumscripcions electorals, 5, completament diferents de les seves institucions especials, que són semi-autonòmiques, com tots sabem, és a dir, que té la particularitat de considerar una circumscripció electoral, les illes, Sicília i Sardenya són una sola circumscripció electoral, com si fossin Canàries i Balears una sola circumscripció electoral. El Sud, Nàpols, Bari, té una altra circumscripció; el centre, el Laci, en té una altra; l'oest, és a dir, tota la banda de Gènova, en té una altra; i Venècia i Milà, el nord, en té una altra. Cinc circumscripcions electorals per 81 escons. Això és el que fan. I cada circumscripció té un percentatge corresponent, i aquest percentatge es distribueix després. Bèlgica, Bèlgica té dues circumscripcions electorals: zona Balona, zona Flamenca. Punt. I Brusselles, Brusselles pot elegir o Diputats balons o Diputats flamencs, però totes les províncies i totes les particularitats dels flamencs tenen les seves zones, tenen 15, tenen 24, perdó, i 13 són flamencs i 11 són balons. I anem, per últim, a la República Federal Alemanya, que és federalista, o sigui, que va més enllà de l'article 137 de la

nostra Constitució. La República Federal Alemanya, dins la seva llei, que es va publicar l'any 74, 74-75, dóna llibertat als partits per fer circumscripcions dels distints «lans» o per fer circumscripcions generals, absolutament tots. I ve't aquí que ens trobam que únicament el Partit Demòcrata Cristià té circumscripcions especificades a tots els seus «lans» de ..., és a dir, que les 11 repúbliques federals de què es compon la República Federal Alemanya tenen circumscripcions electorals, exclusivament el Partit Demòcrata Cristià i per imposició de Baviera, Baviera va imposar aquest criteri, i els altres partits, començant pel Socialista, continuant pel verd, continuant pel Liberal, continuant pel Comunista, que no tenen participació, perquè no arriben al 5 %, tots ells tenen circumscripció general, absolutament general i total, no hi ha diferències per estats federals, exclusivament una, i, naturalment, aquests «lans» que són dins el Partit Demòcrata Cristià, s'han d'integrar després a tot l'estat federal per tenir la seva proporció, i després la regla d'Hont dirà si Baviera en té un, si l'altra en té un altre, si l'altra en té un altre, 754, fins a 45, perdó, fins a 45 que en tenen. Aquesta és la realitat.

Per tant, que no facin comparacions de dret europeu, perquè no es dóna cap situació com la nostra, com el que es pretén dins el Partit Nacionalista de Mallorca.

Per acabar, si aquesta Proposició no de Llei fos exclusivament de la nostra Comunitat, com ha estat la gallega, com ha estat la de la Comunitat Basca, llavors se li podria donar suport, però no se li pot donar suport si diu que totes les Comunitats siguin circumscripcions electorals per a les eleccions al Parlament Europeu, perquè seria un cent-peus, impossible d'arribar a una realitat pràctica. Aquesta és la meva postura, el meu punt de vista, per tant, personalment, el grup que represent no podrà donar suport, a no ser que arribem a situacions transaccionals de donar una situació personalíssima, especialíssima ...

EL SR. PRESIDENT:

Silenci, per favor.

EL SR. LAFUENTE LÓPEZ:

... modificant el text.

Res més i moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat.

Pel Grup Regionalista de les Illes, té la paraula el Sr. Cristòfol Triay i Humbert.

EL SR. TRIAY HUMBERT:

Gràcies, Sr. President. Sres. i Srs. Diputats, només per donar la postura del nostre Grup. Nosaltres sí que donarem suport a aquesta Proposició no de Llei que presenta Esquerra Nacionalista, nosaltres sí que entenem que el Govern Central ha de tenir en compte les diverses nacionalitats i regions del nostre Estat Espanyol, i, per tant, creim que les diverses regionalitats i els diversos països que l'integren han d'estar present i han de tenir una veu dins del Parlament Europeu. Nosaltres, per tant, i sense entrar, ja que discrepam en alguns punts de l'exposició de motius, en canvi, estam d'acord amb el text que es proposa i, per tant, li donarem suport.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat.

Pel Grup Socialista, té la paraula el Sr. Joan March i Noguera.

Disposa, Sr. Diputat, d'un temps de deu minuts.

EL SR. MARCH NOGUERA:

Sr. President, Sres. i Srs. Diputats. Bé, part de la intervenció, jo crec que després de la intervenció del Sr. Lafuente, tots els que hem d'intervenir després, crec que ho podem obviar, l'únic, que ha tengut un petit error de suma, que és quan parlava dels Diputats de Bèlgica, li sumaven 26, i només en té 24, però ... (rialles) ..., s'ha equivocat en això.

Crec que, estam d'acord en un tema que ha dit el Portaveu del Grup d'Esquerra Nacionalista, que és que Espanya és un estat en el qual existeixen nacionalitats, regions, que endemés és un estat plurilingüe i pluricultural, i que això s'ha de reflectir a totes les manifestacions que l'Estat faci. Ara bé, ens trobam, jo no sé si el Grup d'Esquerra Nacionalista ha estudiat a fons el tema del punt de vista del que seria una Llei Electoral per al Parlament Europeu, és a dir, es tracta que el nostre Estat, d'acord que hi ha 17 Comunitats Autònomes i només hi ha 60 Diputats, és bastant complicat el sistema de representació que, al mateix temps, es pugui donar una idea d'aquesta pluralitat de l'Estat, al mateix temps, sigui realment proporcional.

Per tant, d'acord com ens han explicat, hi ha tres sistemes a nivell europeu d'elecció, un, de països que segueixen el sistema de districtes unipersonals, pràcticament sistemes majoritaris, que no és el cas del nostre país, que la Constitució que era el sistema unipersonal, és el que s'ha de dur a totes les lleis, i dins aquesta línia hi hauria dues fórmules, la fórmula mixta, també per part, com el sistema alemany, o la fórmula regional, com a Itàlia. Però el nostre estat és un estat diferent dels altres, el nombre de Comunitats Autònomes és diferent, és molt major que qualsevol altre estat dels països europeus, i el nombre de Diputats és molt petit, és a dir, que el sistema que s'haurà de seguir és un sistema que haurà de cercar la fórmula que sigui més adequada perquè es puguin sentir totes les veus, tots els punts de vista que hi pugui haver dins l'Estat, i contemplant aquesta pluralitat de l'estat, però el sistema és bastant complicat i s'haurà, de qualque forma, estudiar-se amb molta profunditat i, per tant, nosaltres, en aquest moment, consideram que la postura nostra més adequada és l'abstenció, i esperam que les solucions que es puguin adoptar al llarg dels pròxims mesos donin satisfacció a tots els punts de vista.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat.

Pel Grup Popular, té la paraula el Sr. Gabriel Godino i Busquets.

EL SR. GODINO BUSQUETS:

Sr. President. Únicament també per fixar la postura del nostre Grup i manifestar que, si bé la redacció gramatical hagués pogut ser d'una altra forma, nosaltres al que sí donarem suport és a l'esperit que vol tenir la Proposició no de Llei i que, en definitiva, és que la Comunitat Autònoma de les Illes Balears, sigui una circumscripció electoral. Per tant, nosaltres,

jo crec que aquest era l'esperit que volia donar el PSM, i que, per tant, nosaltres li donarem suport.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat.

Per què em demana la paraula, Sr. Lafuente?

EL SR. LAFUENTE LÓPEZ:

Sr. President, perquè jo he dit que al text d'aquesta Proposició no de Llei, tal com estava redactat, no s'hi podia donar suport, ara bé, si del que es tracta és que l'esperit és que la Comunitat Autònoma de les Illes Balears sigui circumscripció autonòmica, ja he dit que hi estava d'acord, però no és aquesta la Proposició no de Llei. El que diu el Sr. Godino no coincideix amb el que diu la Proposició no de Llei.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies de la seva intervenció.

I passam a la votació. I deman a la Cambra: Sres. i Srs. Diputats que votin a favor de la Proposició no de Llei, es volen posar drets, per favor?

Poden seure, moltes gràcies.

Sres. i Srs. Diputats que votin en contra d'aquesta Proposició no de Llei, es volen posar drets, per favor?

No n'hi ha.

Sres. i Srs. Diputats que s'abstenen, es volen posar drets, per favor?

Poden seure, moltes gràcies

A favor de la Proposició no de Llei, 23 vots; en contra, cap; abstencions, 20. Queda aprovada la Proposició no de Llei.

III.—3)

Passam a la darrera Proposició no de Llei de l'Ordre del Dia d'avui, que és la 533, presentada pel Grup Parlamentari Esquerra Nacionalista-PSM. Secretària, en vol procedir a la lectura, per favor?

LA SRA. ENSEÑAT ENSEÑAT:

«La Constitució Espanyola del 1978 estableix que el castellà és la llengua espanyola oficial de l'Estat i disposa també que les altres llengües espanyoles seran també oficials a les respectives Comunitats Autònomes, d'acord amb els seus Estatuts. El marc constitucional i la lluita a favor de la pròpia llengua nacional han permès que diverses Comunitats Autònomes establissin, a través dels seus Estatuts l'oficialitat del basc, català i gallec. Així, a les Illes Balears, Catalunya, Galicia, País Basc i País Valencià ha començat a posar-se punt final a la marginació de la pròpia llengua. No obstant això, la discriminació i marginació de les llengües pròpies i l'impuls castellanitzador segueixen endavant. El basc a Navarra i el català a Aragó, pròpies de part d'aquests territoris, no han obtengut reconeixement oficial als seus Estatuts. I el Govern Central tendeix a considerar que el castellà és la seva llengua única i que les altres es limiten a ser idiomes autonòmics, dels quals l'Estat se'n pot desentendre, fet que atempta clarament a l'article 3.3 de la Constitució, que disposa que la riquesa lingüística de l'Estat Espanyol és un patrimoni cultural que serà objecte d'especials respecte i protecció. La marginació de les altres llengües espanyoles està patent de forma flagrant a les convocatòries electorals a les Corts Generals i als referèndums. Per tot això, presentam la següent Proposició no de Llei:

El Parlament de les Illes Balears acorda interessar del Govern de l'Estat Espanyol que a les futures convocatòries d'eleccions generals, referèndums, així com a les eleccions autonòmiques i municipals, tant la propaganda institucional com les eines que permeten els ciutadans exercir el seu dret a votar (sobres, paperetes, etc.) tenguin a l'àmbit de la nostra Comunitat Autònoma, com a vehicle preferent la llengua catalana, pròpia de les Illes Balears.»

EL SR. PRESIDENT:

Per defensar la proposició no de Llei, té la paraula el Sr. Damià Pons i Pons, pel Grup Esquerra Nacionalista-PSM.

Disposa, Sr. Diputat, d'un temps de deu minuts.

EL SR. PONS PONS (DAMIA):

Sres. i Srs. Diputats, Sr. President, perdó. Seré breu perquè en aquestes hores comprenc que hi hagi ja un cert cansament dels membres d'aquesta Cambra. De totes maneres, voldria que fossin conscients de la importància d'aquests petits gests o no tan petits que de vegades és necessari fer com a recordatori dels qui s'obliden d'allò que no se n'han d'oblidar.

El Govern Central, en matèria lingüística, és una institució pública com una altra, i té obligació de complir la Constitució, com totes les institucions públiques, i no només els elements municipals, les diputacions o Consells Insulars i les Comunitats Autònomes. La defensa de la pluralitat lingüística de l'Estat, el seu reconeixement puntual i concret és obligació també de l'Estat Central.

S'ha presentat una esmena de supressió, per part del Grup Socialista, que don per acceptada, que proposa suprimir l'expressió «autonòmiques» dins la proposició no de Llei, atès que és competència pròpia i exclusiva de la Llei Electoral de la Comunitat Autònoma. La don per assumida.

El que nosaltres entenem que és important que es faci arribar aquesta preocupació del Parlament de les Illes Balears al Govern Central, perquè el darrer cas i flagrant de marginació del català, del basc i del gallec es va produir amb motiu del famós referèndum sobre el tema de l'Aliança Atlàntica, es va veure que, fins i tot, als ciutadans d'allà on l'expressió «sí» o «no» tenia una forma diferent de la castellana, fins i tot, semblava que se'ls volia negar el dret, no ja de tenir el material electoral, paperetes, vots i cartells, en la seva pròpia llengua, sinó el dret a votar en la seva pròpia llengua. Això, entenem, que no es pot repetir i que és necessari fer arribar al Govern Central una preocupació legítima a la qual estam obligats per complir l'article 14 de l'Estatut, que diu que la normalització de la llengua catalana, pròpia de les Illes Balears, és un imperatiu estatutari dins aquesta Comunitat Autònoma.

Nosaltres, per tant, entenem, que és important que l'Estat Central es comprometi amb les accions que li són pròpies també amb la normalització lingüística, si no ho fa per iniciativa pròpia, i fins ara no ho ha fet, bo és que aquest Parlament, que és l'òrgan de màxima representació democràtica de les Illes Balears, li recordi puntualment, i no assistim, com vàrem assistir a les passades eleccions locals i autonòmiques, allà on la qüestió, no ja de l'ús del català, sinó fins i tot de l'element bilingüe, faltava a les paperetes que varen ser puntualment distribuïdes.

Esper, per tant, que aquesta Proposició obtengui el suport unànime d'aquesta Cambra.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Un moment, Sr. Diputat. Moltes gràcies per la seva intervenció, però un aclariment gramatical. Dins el text de la Proposició no de Llei es diu «eleccions generals, referéndums, així com eleccions autonòmiques»; vostè ha acceptat l'esmena del grup Socialista de suprimir la paraula «autonòmiques», però hi ha una «i», «autonòmiques i municipals», ...

EL SR. PONS PONS (DAMIA):

Aquesta «i», com que és gramatical també desapareix.

EL SR. PRESIDENT:

Correcte. Aleshores, acceptada l'esmena proposada pel Grup Socialista, poden intervenir els altres grups que ho vulguin fer.

Pel Grup Regionalista de les Illes, té la paraula la Sra. Maria Antònia Munar.

LA SRA. MUNAR RIUTORT:

Sr. President, Sres. i Srs. Diputats. Davant la Proposició no de Llei d'Esquerra Nacionalista, d'instar el Govern de l'Estat Espanyol perquè a les futures confrontacions electorals sigui el català l'idioma que s'usi de forma preferent, el Grup Regionalista li donarà suport. Primer, perquè estam totalment d'acord amb la motivació que es fa a la Proposició no de Llei i, en segon lloc, perquè és coherent amb totes les argumentacions, reiteradament explicades pel nostre Grup a favor de tot el que signifiqui normalització lingüística, i amb les quals, avui, atesa l'hora i l'extensió de la sessió, no castigaré els pocs Diputats que encara ocupen el seu escó.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada.

Pel PSOE té la paraula el Sr. Enric Ribas i Marí.

EL SR. RIBAS MARÍ:

Moltes gràcies, Sr. President. Només per agrair que Esquerra Nacionalista hagi acceptat aquesta esmena, que era realment una esmena purament tècnica, de matís, com molt bé han entès, i, això sí, nosaltres, encara que compartim totalment el text que es proposa que s'aprovi com a Proposició no de Llei, sí que mantenim també diferències, no diferències substancials, evidentment, però diferències de matís, quant a algunes afirmacions, a alguns qualificatius que s'utilitzen i a alguns judicis de valor que s'utilitzen a l'Exposició de Motius. Evidentment, es veu ben clar, per exemple, la diferència que es fa, molt sovint, a moltes Proposicions no de Llei, entre Govern Central i Govern de l'Estat, en el tema de la Proposició no de Llei parla de Govern de l'Estat quan a l'exposició de motius es parla de Govern Central, evidentment, amb una connotació que tots sabem que té, una connotació pejorativa que, bé, que nosaltres voldríem que aquestes connotacions a poc a poc s'anassin llimant, de la mateixa manera que hi ha com una petita simplificació en el tema de considerar que una sèrie de Comunitats Autònomes, es diu, que ha començat a posar-se punt final a la marginació de la llengua pròpia, a mi m'agradaria, i a tot el nostre Grup ens agradaria ser tan optimistes amb aquesta valoració i pensar que, efectivament, en aquestes Comunitats s'ha començat a posar punt final, ja. Però volem també posar un punt d'atenció sobre que el fet de l'oficialitat de l'idioma, i, a més, això ho demostra, que hi hagi necessitat de fer Proposicions no de Llei continuament, el fet que l'idioma tengui caràcter oficial, tengui un estatus jurídic oficial no suposa, de cap manera, que tengui una garantia de normalització i que, no voldria posar massa exemples, però, per exemple, a Catalunya, la Generalitat de Catalunya, ha fet més per l'aranès que algun Govern Autònom, de Comunitat Autònoma que aquí es menciona, per la seva pròpia llengua que és oficial i que és pròpia. Per tant, ja dic, a part de pures matisacions que no tenen més importància, donarem total suport al text de la Proposició no de Llei.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat.

Per part del Grup Popular, té la paraula el Sr. Manuel Jaen Palacios.

EL SR. JAEN PALACIOS:

Gracias, Sr. Presidente. Anunciar nuestro voto favorable.

EL SR. PRESIDENT:

Aleshores, Sres, i Srs. Diputats, acabat el debat, deman a la Cambra: Sres. i Srs. Diputats que votin a favor d'aquestat Proposició no de Llei es volen posar drets, per favor?

Queda aprovada per unanimitat.

Anunciï a la Cambra que, probablement, el pròxim Ple tendrà lloc dia 23. Bon vespre a tots.

III.—4)

(Proposició no de Llei postposada).